HALKIN SESİ

1 EYLÜL 1976
250 Kuruş

72

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

DGM'YE HAYIR

YALOVA DGB BAŞKANI FAŞİSTLER TARAFINDAN BOĞULMAK İSTENDİ

Türkeş'in Yalova'ya gelmesiyle birlikte faşist komandoların halka ve devrimcilere yönelttikleri saldırılar da arttı.

14 Ağustos Cumartesi akşamı Yalova'da Cem Karaca'nın konserine gitmekte olan Davut ve Haydar isimli iki devrimci işçi Yalova'lı olmayan faşist komandoların saldırısına uğradılar. Olayla ilgilenen bir devrimci öğrenci ise, daha sonra aynı faşistler tarafından takip edilerek bayıltılıncaya kadar dövüldü. Saldırganlar olaydan sonra kaçmışlar ve bir daha Yalova'da görülmemişlerdir.

Ertesi gün Yalova Devrimci Gençlik Birliği'nde saldırıları kınamak ve yapılacak şeyleri konuşmak üzere işçiler, öğrenciler ve öğretmenlerin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıdan sonra DGB Başkanı Savaş Çelik ve iki devrimci işçi Rıdvan ve Burhan evlerine giderken, Türkeş'in kalmakta olduğu kamptan dönen faşist komandolar tarafından yolları kesildi. İçlerinden dördü Yalova'lı olan komandolardan isimleri bilinenler Ülkü Ocakları Başkanı Hakkı Kesici, Zafer Oktay (Ülkü Ocakları Derneği üyesi), Atakan ve ismi bilinmeyen bir Yalova'lıdır. Zafer Oktay Yalova İnzibat Komutanının oğludur. Komandolar yolda yürüyen üç devrimciye sataştıktan sonra, önce Atakan isimli faşist zincirle Rıdvan'a saldırdı. Daha sonra Burhan arkadaş da faşistler tarafından bıçakla yaralandı. Hakkı Kesici ve kimliği bilinmeyen diğer komandolar ise, zincir, tekme ve yumruklarla Savaş Çelik'e saldırdılar. Olay deniz kenarında oldu. Döverek yarı baygın hale getirdikleri Savaş Çelik, komandolar tarafından 2,5 metre yüksekliğindeki kayalardan yuvarlanarak denize atıldı. Hastanede Savaş arkadaşın başına bir bekçi dikerek sabaha kadar beklettiler. Daha sonra Emniyete götürülen arkadaşa Emniyette hakaret edildi.

Bu arada komandolar, Yalova Emniyeti'ne telefon ederek, denizde bir kişinin intihar ederek boğulduğu haberini verdiler ve böylelikle sıyrılmaya çalıştılar.

Komandoların bu saldırısı bütün yurtseverler ve devrimciler tarafından nefretle karşılandı. Geniş bir şekilde halkın da katılmasıyla olayı anlatan ve protesto eden bildiri dağıtıldı. Revizyonistler bildiri basılması için teksir makinalarını vermediler. İşçiler gerekli malzemeleri almak için para topladılar. Bütün Yalova, devrimci sloganlarla donatıldı. Sloganlardan bazıları, "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet", "MHP Kapansın", "Ülkü Ocakları Kapansın", "Halkımız Faşist Saldırganlardan Hesap Soracaktır", "Yurtseverler Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun", "Yalova'daki Faşist Saldırılar Cevapsız Kalmayacaktır", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın", "Katil İktidar".

Bu olay devrimciler ve yurtseverler arasındaki birliği pekiştirdi. Faşizme karşı mücadeleyi yanlış yorumlayan ve maceracı öneriler getiren arkadaşlar eleştirildi ve hataları gösterildi. Yalova'lı proleter devrimciler bu olaylar karşısında kitlelerle birleşmek yolunda Yalova'lı ilericileri, yurtseverleri mücadeleye seferber etmenin gereğini kavradılar.

Yalova'dan Bir Grup Devrimci

NE AMERİKA KALACAK BİR GÜN NE DE RUSYA

Bizler Sincan Bucağının, Başören, Gürpınar, Gözelcik Gülveren, Dişbudak, Balova gibi köylerin yoksullarıyız.

Yoksul köylülerimizin sorunlarına (su, elektrik, ulaşım) şimdiye kadar yalancı ve talancı iktidarlar eğilmediler. Her seçimde yalanlarını yalanlarla yenileyerek bizi sürü yerine koydular.

1973 seçimlerinde, gözbebeği tarlalarımızı çarçur edip başlanan yol harabe gibi duruyor. Ne gelen ne giden var. Ama seçimler gelince, utanmadan yine gelecekler. Yolları yapacaklarını, elektrik getireceklerini bizi kandırmak için söylüyorlar. Bunları istemye kalksak, 80 -90 bin katılma payı isterler. Bunlara sormak lazım, İstiklal Harbinde siz mi döğüştünüz? Çaldıklarınız, çırptıklarınız yetmiyor mu ki topraklarımızı satıyorsunuz. Amerika kaç para veriyor? Rusya daha mı fazla veriyor?

Korkun bizlerden. Ne Amerika kalacak bir gün, ne de Rusya.

Divriği'den Köylüler

GAZİANTEP'TE FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST SALDIRILAR

12 Ağustos 1976 günü akşamı, Gaziantep'in Karşıyaka semtinde, "Bir Gün Mutlaka" filmini getiren sinemacıyı 40-50 kadar faşist dövmüş ve filmi kaçırmış-lardır.

Aynı gece Büyük sinemada "Bir Gün Mutlaka" filmi oynarken, içerde Halkın Sesi satan arkadaşımıza sos-yal-faşistler sataşmış ve küfretmişlerdir. Arkadaşımız ise soğukkanlılığını koruyarak, tahrikçileri uyarmıştır. Fakat sinema dağıldıktan sonra arkadaşımızın yolunu kesen bir grup sosyal-faşist, Adliye'nin önünde arkadaşımıza saldırmışlardır. Amaçları polisin mü dahalesini sağlayarak provokasyon yaratmaktır.

Biz Gaziantep'li devrimciler olarak, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede tek yumruk olarak ilerleyeceğiz. Bu gibi saldırılardan asla yılmayacağız.

Gaziantep'li Devrimciler

Elazığ Havaalanı İnşaatından Çıkarılan Gençlere Sesleniyoruz :

HALKA YARARLI OLANLARI HALKLA BİRLİKTE YAPALIM

Elazığ Havaalanında pist onarımı yapılmaktadır. Bu iş yerinde yaklaşık seksen kişi çalışmaktadır. Bir kaç gün evvel bu iş yerinde çalışmak üzere dört genç geldi. Kendilerinın devrimci olduğunu duyduk. Bu arkadaşlar dört gün çalıştıktan sonra işten kovuldular. Sebep olarak "işten kaytarmaları" gösterildi. Asıl sebep ise asfalt kaplama pist üzerine çeşitli sloganlar yazmalarıydı. Yazdıkları sloganlar "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "Sekiz Saatlik İşgünü" vb. idi. Bu sloganların doğruluğunu hiç bir devrimci inkar edemez. Ama eylem tarzı bu mu olmalıydı? Şüphesiz bu eylem tarzı hatalıydı. Çünkü orada bir işçi kitlesi var. Bu kitleden kopuk, kendi kendilerine slogan yazıyorlar. Bu iş yerinde bir mevsimlik iş var ve aynı ekip başka yerlerde de iş yapacaktır. Gerçek devrimcilik o kitleyle kaderini paylaşarak, ne yaparsa beraber yapmak olmalıydı. Diğeri, maceracılıktır. Çünkü onlar uzun vadeli çalışsalardı, karlı çıkacak olan işçiler ve devrimcilerdi. Ama hiç bir şey yapmadan çıkmak kime hizmet etmektedir? Devrimciler sabırlı dırlar. Halka yararlı olan şeyleri halkla birlikte yapalım.

Bir İşçi - Elazığ

ZONGULDAK MADEN İŞÇİLERİ SENDİKAMIZA SAHİP ÇIKALIM

Zonguldak Maden İşletmelerinde 7. Dönem toplusözleşme görüşmeleri başlamasına rağmen hiçbir ilerleme sağlanamamaktadır. İki buçuk aydır Ankara'ya gidip gelen sendikacılar, "işverenle havanın iyi" olduğunu söylemektedirler. Biz onların, işverenle arasının kötü olduğunu hiç bir zaman görmedik.

Havzada işçilerin can güvenliğinin olmadığını bilmeyen yok. Bir seferinde, sendika iş güvenliğinin olmaması yüzünden greve gideceğini söyledi. Aslında bu işçilerin gözüne şirin gözükmek tabandaki muhalefeti bastırmak için, Mehmet Tezer ve arkadaşlarının yaptığı bir blöftü.

Ayrıca sendika temsilcileri Zonguldak'tan giderken, sözleşmeye gittiklerini söylüyorlar, bir gün Ankarada kalıp diğer günler Karasu plajında içkilerini yudumluyorlar. Aslında Karasu plajı işçilerin dinlenme yeridir ama işveren temsilcileriyle, satılmış sendikacıların hizmetindedir. Bu sendikacıların en haini de Y. Ziya Kara'dır. Sendikamızı bu gibilere terk etmeyelim, sonuna kadar mücadele edelim.

Halen devam eden toplusözleşmeden hiç bir haber yoktur. MC iktidarının ve sarı sendikacıların politik amaçlarla sözleşmeyi uzatması, sözleşmelerin hep Ankara'da yapılması bütün iktidarlar boyunca sürmüştür. 7. Dönem sözleşme de aynı niteliktedir.

İşçiler Sendika Yönetimine!

Kömür İşletmesi
Gelik Bölümü
Zonguldak

MC İKTİDARI HALKIN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRIYOR

Geçen ay polis kanunsuz olarak, Genç Edebiyatçılar Derneği'nin, Devrimci Fenliler Derneği'nin, Vatan Mühendislik Derneği'nin bulunduğu binayı kapısını kırarak bastı ve tahrip etti. Erzincan Kültür Derneği'ne ait 1000 liraya yakın değerdeki kitaba el koydu. Duvarlardaki afiş ve yazılar yırtıldı. Daha sonra derneğin yöneticilerinden bir kişinin evi basıldı.

MC iktidarı halkın mücadelesi karşısında geriledikçe, halkın örgütlenme özgürlüğüne saldırmaktadır. Artık dernek aramak için mahkeme kararına, dernek yöneticilerine bildirmeye gerek dahi görülmemektedir. Kitle örgütlerine yapılan kanunsuz baskıları protesto edelim. Faşizm ve sosyal-faşizm halkın mücadelesini durduramaz.

İstanbul'dan Bir Okuyucu

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan / YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul. / BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL, altı aylık 65 TL, Yurtdışı yıllık 200 TL, altı aylık 100 TL / İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIM : Orhan Özşişman. / ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş

EGE HARİTASI

Türkiye hakim sınıflarının en gerici çevreleri, Ege haritasını beğenmediklerini açıkça söylemeye başladılar. Demirel'in Ege adaları konusundaki sözlerinin bir dil sürçmesi olmadığı belliydi. Bu sözler, ordunun tepesindeki belli bir eğilimi de yansıtmaktadır. 12 Mart generallerinin basındaki sözcüsü Metin Toker'in yazdıkları konuyu aydınlatmaktadır:

"İşin normali yalnız Midilli ile Sakız'ın değil, karalarımıza çok yakın başka adaların da Türkiye tarafından alınması, Ege'de haritanın yeniden çizilmesidir... adaların Türkiye'ye geri verilmesini savunmak, Yunanlıların 'Megalo İdea'sı gibi boş hayal değildir. Soruna gerçekçi bir yaklaşımdır. Nitekim Türkiye'de bu görüşü benimseyen etkili çevreler vardır. Bunlar stratejik konularla ilgili, stratejinin önemini bilen, devletin savunmasıyla yükümlü çevrelerdir." (Hürriyet, 22 Ağustos 1976)

Bu satırlardan da anlaşılacağı üzere, 12 adalara karşı fetih emelleri ne sahip olanlar, Türkeşçilerden ibaret değildir. "Türkiye'de bu görüşü benimseyen etkili çevreler vardır" ve bunlar "devletin savunmasıyla yükümlü çevrelerdir". Ordunun başındaki "etkili çevrelerin" bu düşünceleri yeni bir şey de değildir. Bu düşünce, zaten yıllardan beri ordunun silahlanma stratejisinde de kendini göstermektedir. Türkiye'nin savunacağı deniz aşırı bir toprağı olmadığı halde, son on yıl için de kızağa konan çıkartma gemileri bunun ifadesidir. Generaller, "Akdeniz'in en güçlü çıkarma gemisi filosuna sahip olmakla övünmektedirler" (Hürriyet, 1 Temmuz 1976) Sayısı 100'ü bulan bu gemiler son on yıl içinde yapılmıştır. Ege'de yüzlerce adası bulunan Yunanlıların ise ancak 22 adet çıkarma gemisi vardır.

Bu gerçekler, Yunanlıların adalara silah yığmasının sebebini de ortaya koymaktadır. Türkiye "Akdeniz'in en güçlü çıkarma gemisi filosunu" inşa ettiğine ve Ege'de yeni bir ordu kurduğuna göre, Yunanistan da adalarına silah yığacaktır. Oniki adaya yığılan silahlarla Anadolu'nun fethedilmesine imkan yoktur, fakat Ege kıyılarımıza yığılan silahlarla oniki adayı fethetmek mümkündür. Metin Toker de bunu açıkça söylemektedir: "Adaların Türkiye'ye geri verilmesini savunmak Yunanlıların 'Megalo İdea'sı gibi boş hayal değildir... Sadece askeri bakımdan bakılırsa (adalara el koymanın), belki Kıbrıs operasyonundan daha kanlı ama Türkiye için ondan pek daha zor olmayan şartlar içinde gerçekleşeceği muhakkaktır."

Bütün bu sözler, Ege'deki silahlanmada kimin saldırgan emellere sahip olduğunu açığa vurmaktadır.

Ege'de çıkacak bir savaş iki ülke halkına da ağır zararlar verecek, iki ülke emekçilerinin gerici bir savaşta kırdırılmalarına yol açacaktır. Bu durumda Türkiye'li yurtsever ve devrimcilere düşen esas görev, Yunanistan'a karşı beslenen fetihci emellerle mücadele etmektir. Yunan devrimcileri ise, elbette Türkiye'ye karşı düşmanlıkla mücadele etmelidirler. Yoksa, her iki ülkede de, sorumluluğu diğer ülkenin sırtına atarak savaş körükleyenlerin kuyruğuna takılmak kolaydır. Zaten bir çokları da, savaşın zararlarından dem vurduktan sonra bunu yapmaktadır. Oysa iki ülke halkının hayati menfaatleri, iki süper devlete ve özellikle bölgede yayılma peşinde olan Rus sosyal-emperyalizminin tehditlerine karşı sım-sıkı birleşmelerini gerektiriyor.

Bugün Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıklar oldukça derin bir noktaya gelmiş bulunuyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri, iki ülke gericilerinin tarih boyunca körükledikleri düşmanlıktan da yararlanarak Doğu Akdeniz sularını bu derece bulandırabilmiştir. Kıbrıs buhranına bugün Ege meselesi de eklenmiş bulunuyor. Gerçi, Kıbrıs iki ülkeden bağımsız ve ayrı bir devlettir. Fakat her iki ülkenin hükümetleri de, Kıbrıs'la ilgilenmekte ve bu ülkenin içişlerine karışmaktadır. Türkiye bu müdahaleyi Kıbrıs'ın bir bölümüne asker çıkarmaya kadar vardırmıştır. Kıbrıs ve Ege birbirinden ayrı meseleler olmakla birlikte, birbirini etkileyen meselelerdir. Bu iki meseleyi de, Türkiye'nin bağımsızlığına ve halkımızın menfaatlerine göre cesaretle çözmek, her gün daha büyük bir önem kazanmaktadır. Türkiye, Birleşmiş Milletlerden sonra 84 bloksuz ülkenin de kararlaştırdığı üzere, Kıbrıs'taki askerlerini geri çekmeli ve Kıbrıs'ın bağımsızlığına saygı göstermelidir. Yabancı askerden arınmış, bağımsız bir Kıbrıs, yurdumuzun menfaatine olan tek çözümdür. Bağımsızlıkçı ve halkçı bir hükümetin yapacağı ilk işlerden biri bunun gereğini yerine getirmektir. Diğer yandan Ege'de Türkiye ve Yunanistan'ın menfaatlerini bağdaştıran hakkaniyete uygun bir anlaşmayı gerçekleştirmek mümkündür. Bunun için, herşeyden önce Ege'yi "uluslararası deniz" ilan eden ve süper devletlere peşkeş çeken siyasetle mücadele edilmelidir. Ege, Türkiye ve Yunanistan'ın ortak denizidir. İki ülke Ege'nin zenginliklerinden ortaklaşa yararlanabilir, karasuları, kıta sahanlığı ve uçuş hattı konusundaki anlaşmazlıklar sabırla ele alınıp çözülebilir. İki ülke halklarının bu yöndeki istekleri ve mücadeleleri, bu çözüm yolunu gittikçe güçlendirecektir. Sovyetler Birliği'nin hegemonyacı emellerinin açığa çıkması, iki ülkenin yurtsever güçlerini uyandıracaktır. Devrimcilerin görevi, bunun için çalışmak olmalıdır.

Yunanistan'a karşı bir "Dördüncü Ordu" değil, yurt savunması için bir "Dördüncü Ordu" isteğinin ne kadar haklı ve yerinde olduğunu, gelişmeler artık açık olarak göstermektedir. Bu istek, gerici savaşla mücadelenin ve Yeni Çarlara karşı yurt savunması ihtiyacının bir ifadesidir. Ancak iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı olan bir askeri strateji, "milli savunma" adına layık olabilir. Yunan düşmanlığı ise, böyle bir strateji ile bağdaşmaz ve halkımızın bağımsızlık davasına zarar verir.

Demirel-Türkeşlerin hükümeti, yurt savunmasına hizmet eden bir strateji uygulayabilir mi? Mesele bu değildir. Mesele, doğru bir yurt savunması anlayışını halk yığınlarına mal etmek ve onu doğru siyasetler etrafında örgütleyebilmektir. Halkın bağımsız gücü, lafla yaratılamaz. Halkı bu gücün gereğine ken di tecrübeleriyle inandırmalıyız.

Ege haritası meselesine gelince, bu haritayı değiştirmeye kalkanlar, Türkiye'nin ve onun ayrılmaz parçası olan Boğazların haritasının Yeni Çarlar tarafından değiştirilmesine zemin hazırlıyorlar. Türkiye halkı buna izin vermez.

BİZ BASIN KANUNUNA UYGUN OLARAK ÇIKIYORUZ.
DGM HANGİ KANUNA GÖRE FAALİYETİNE DEVAM EDİYOR?

MC' nin ve DGM' nin Yeni Bir Kanunsuzluğu

DERGİMİZ HAKKINDA "GİZLİ ÖRGÜT" DAVASI AÇILDI

Dergimiz hakkında İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde açılan davaya 24 Ağustos Salı günü başlandı. Savcı Latif Yalçın'ın hazırladığı iddianamede HALKIN SESİ bir "gizli örgüt" olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Savcı, iddialarına delil olarak dergimizin geçmiş sayılarında çıkan yazıları göstermektedir. 2 sayfalık iddianamenin bir sayfasında, dergimizin savunduğu fikirler tahrif edilerek alt alta sıralanmış ve altına şu cümle yazılmıştır:

"İhtilalci metodların tavsiye edildiği müşahade edilmekle, örgütsel amaç doğrultusunda tırmanış açıkca görülmektedir".

Savcı, "örgüt" hakkında tek bir kanıt ileri sürememiştir. "Tırmanış"ın ne olduğu da iddianamenin hiç bir yerinde açıklanmamıştır. HALKIN SESİ davasında dergimizin eski memurlarından Alp Hamuroğlu ve Macit Çopur "gizli örgüt"e üyelikten yargılanmaktadır. Macit Çopur halen tutukludur. İddianamede, dergimizin eski sahibi İlker Sümerkan ve eski yazı işleri müdürleri Erhan Ünsal ve FikretUlusoydan "gizli örgüt"ün kurucuları olarak gösterilmektedir. Savcı, bu üç devrimcinin, HALKIN SESİ'ni "hücresel faaliyetin yansıtıcısı" olarak neşrettiklerini ileri sürmüştür. Dikkati çeken bir nokta iddianameyi hazırlayan savcının, tutuklu bulunan Macit Çopur hakkında daha önce üç kere tahliye talebinde bulunması ve bu taleplerde "hücreleş tesbit edilemediğini" açıklamasıdır.

Görüldüğü gibi, HALKIN SESİ Davası, daha başından çürük ve tuhaf bir şekilde açılmıştır. Aslında ilk bakışta insana tuhaf gelen bütün bu çelişkiler doğaldır. Yasal bir derginin gizli örgüt olarak gösterilmeye çalışılması ister istemez böyle bir iddianame ile sonuçlanmaktadır. Yapılan şey fikir özgürlüğüne, basın özgürlüğüne yönelen bir saldırıdır. Devrimci fikirleri yaydığı, iki süper devlete, faşizme ve MC'ye karşı olduğu için bir dergi polis tarafından basılıyor. İki memuru işkenceden geçiriliyor. Birisi 6 aya yakın bir süre tutuklu olarak bekletiliyor. Yapılacak göstermelik yargılamadan, ancak böyle bir iddianame beklenirdi.

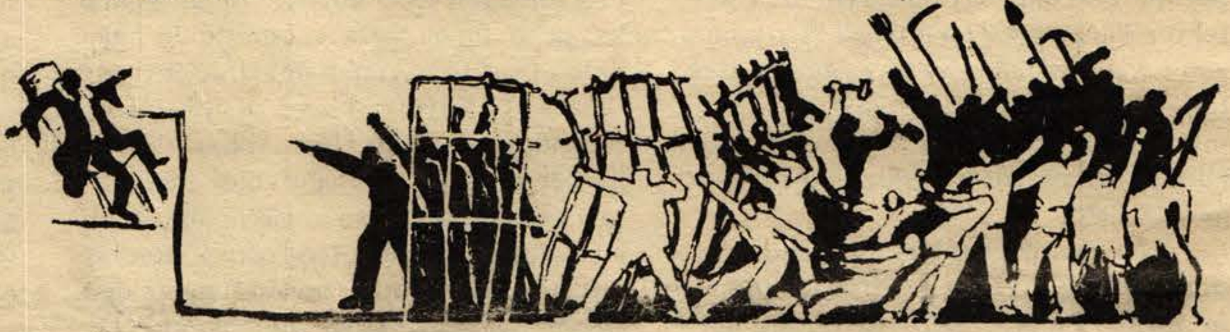
HALKIN SESİ hakkında açılan dava, aynı zamanda DGM'lerin kimin emrinde ve kime karşı kullanıldığının yeni bir delilidir. Fakat ne DGM'lerin akıl almaz kanunsuzlukları, ne de MC'nin baskıları dergimizin devrimci fikirleri yaymasını engelleyemeyecektir. Tamamen yasal olan ve her türlü kanuni şartı yerine getirerek çıkan HALKIN SESİ dergisi bu konuda halktan ve yurtseverlerden güç almaktadır. "YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK" kampanyamıza imza ve demeçleriyle katılan 20.000 kişi, mektup, haber ve bağışlarıyla dergimizi destekleyen binlerce emekçi, HALKIN SESİ' nin susturulamayacağını gösteren en sağlam kanıtlardır.

Arkadaşlarımız Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve MC'ye karşı mücadele konusunda avukat Orhan Apaydın'la konuştular. Orhan Apaydın sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

HALKIN SESİ :
DGM'lere karşı mücadele yükseliyor. Bu mücadele, bu mahkemeleri tecrit etti. Mücadele sürüyor. DGM'lere kesinlikle son vermek için ne yapmak gerekiyor, bu konuda hukukçulara neler düşüyor?

ORHAN APAYDIN :
Bilindiği gibi, DGM kuruluş yasası Anayasa Mahkemesince 11 Ekim 1975 günü iptal edilmiştir. Kararın yürürlüğü için öngörülen bir yıllık süre 11 Ekim 1976 günü sona erecektir. Bugüne kadar yeni bir yasa çıkmadığına göre, normal olarak bir buçuk ay sonra DGM'ler adli yaşamdaki yerlerini yitirecekler dir. MC iktidarı kendi içindeki çelişkiler ve demokratik muhalefetin baskısıyla bugüne kadar DGM yasasını çıkartamamıştır. Ancak, MC iktidarının kendi içindeki çelişkiyi giderecek bir formülle DGM

HALKIN SESİ davasının tek tutuklu sanığı Macit Çopur mahkemeyi reddetti

Dergimiz eski memurlarından Macit Çopur, 24 Ağustos Salı günü yapılan Halkın Sesi davasının ilk duruşmasında bir dilekçe okuyarak, mahkemeyi reddetmiştir. Macit Çopur dilekçede şunları belirtmiştir:

"HALKIN SESİ dergisinde çalıştığım için 6 aydır tutuklu bulunuyorum. Ve Halkın Sesi dergisinin sahibi ile sorumlu yazıişleri müdürlerinin sözde oluşturduğu "gizli örgüt"e üye olmakla mahkum edilmek istenmekteyim.

"Halkın Sesi dergisi, sahibi ve yazıişleri müdürü belli olan, bütün kanuni gereklerini yerine getirmiş ve basın kanununa uygun olarak çıkmakta olan bir dergidir. Böyle bir dergide çalışmam ise, en tabii kişi hak ve hürriyetlerimdendir. Bunu, iddianameyi hazırlayan DGM savcısı da çok iyi bilmektedir. Nitekim, hazırlık soruşturması döneminde Cumhuriyet Savcılığının hakkımda tahliye talebinde bulunmuş olması, bunun açık ispatıdır.

Değiştirilmiş Anayasayı bile bugün tanımamak ve daha da kısıtlamak çarelerini arayan MC iktidarının bulduğu çözüm yolu eski yöntemlerin aynıdır. Yine yurtsever ve demokrat basına saldırılmakta, basımı ve satımı engellenmekte, idarehanelerinde karakol kurularak görevlileri gözaltına alınıp, işkence yapılarak tutuklanmaktadırlar. Çeşitli olaylarda birçok gazete muhabiri gibi, daha yakın tarihlerde VATAN Gazetesi muhabiri de iktidarın polislerince kıyasıya dövülmüştür. Bununla da yetinilmeyip, MC iktidarının bir kanadını oluşturan MHP tarafından her fırsatta açıkca desteklendiği söylenen silahlı zorbalarca ilerici yayınları satan kitapçı dükkanlarına ve sergilere saldırılmaktadır. Kitap, dergi ve gazeteler yakılıp yırtılmaktadır. Bu silahlı zorbalar Cumhuriyet, Vatan, vb. gibi ilerici yayınları okuyanları dövüp yaralamaktadırlar. Basın özgürlüğünü baskı altında tutmak için DGM, 1. Şube vs. gibi kurumlarıyla yetinmeyen MC iktidarı, silahlı zorbaların bu tür eylemlerini de el altında desteklemektedir...

"DGM dosyaları bu tür davalarla doludur. DGM'ler halkımıza yapılan baskılarda üzerine düşen görevleri yerine getirmeye çalışıyor. Bunu kanıtlamak için, DGM'lerin hangi şartlarda, niçin kurulduğuna bir göz atalım; bilindiği gibi DGM Kuruluş ve Yargılama Usulleri hakkındaki kanun, 12 Mart gibi halkın ağır baskı ve zulüm altında tutulduğu bir dönemde meclisten geçirilerek, DGM'ler örgütlendirilmiştir. Bu nedenle anti-demokratik bir niteliğe sahiptir.

"Bu zamana kadar bu konuda birçok gerçek dile getirilmiştir. Açık olan şudur ki; DGM'ler MC iktidarının siyasi görüşüne uygun davranmakta, bağımsızlık ve demokrasiden yana olan yurtseverleri yargılamaya çalışmaktadır. Halkın Sesi dergisi de milli bağımsızlık ve demokrasiyi savunduğu içindir ki, yargılanmak isteniyor. Bu nedenlerle hayali "gizli örgüt" ler, hayali "cinayet" senaryoları oluşturmaktadır. DGM dosyalarında bu örnekler yer almaktadır. Yaptığı görevler açısından DGM'ler bugün halkımız ve demokratik güçler nazarında teşhir olmuştur. Onun yeniden kanunlaşmaması için, büyük bir duyarlılıkla hareket etmektedirler. Halkımızın MC iktidarına karşı duyduğu hoşnutsuzluk ve öfke bugün için DGM'ler üzerinde somutlaşmıştır. DGM, bugün umudunu parlamentonun olağanüstü toplanmasına bağlamıştır. Halkın vicdanında mahkumiyetinin yanı sıra yasal açıdan da objektif dayanağı kalktığı halde DGM'lerin yargılamaya devam etmeleri, onların hukuka değil, iktidarın olağanüstü çabalarına bel bağlayan siyasi niteliğini ortaya koyuyor...

"Yukarda da değindiğim gibi, tutuklu bulunduğum süre içersinde C. Savcılığının üç kere re'sen tahliye talebi bulunmaktadır. Bu tahliye taleplerindeki gerekçe "hücreleşmenin" saptanamadığı yolundadır. Heyetiniz bu durumu gözönüne almayarak dava konusunda hiçbir değişiklik olmadığı halde, hazırlanan iddianame ile bu davaya bakmak istemektedir. Bu da heyetinizin göstermiş olduğu bir sorumsuzluk örneği olarak nitelendirilebilir. Böylece de, görülüyor ki bu dava, MC iktidarının basın özgürlüğüne yönelttiği baskı ve saldırıların, HALKIN SESİ dergisine uygulanan bir parçasıdır. Bu davanın bana yönelen kısmı ise, ilerici ve yurtsever yayınlarda çalışılmasını engellemeyi amaçlamaktadır. Bunun içindir ki, burada böyle bir davaya bakılamayacağı açıktır.

"Yukarda belirttiğim hususlardan dolayı, DGM'lere olan güvensizliğim nedeniyle DGM'leri bir yargı organı olarak tanımıyorum."

Orhan Apaydın:

Meşruluk sınırlarını aşmış bir iktidara karşı genel grev yasal sınırlar içinde en güçlü mücadele aracıdır.

"DGM'ye Karşı Direniş Sürdürülmelidir!"

yasasının çıkartılması için fırsat kolladığı unutulmamalıdır. Bu bakımdan anti-faşist çizgide DGM konusunda birleşebilen demokratik güçler Anayasal direnişlerini sürdürmeli, ve bu kuruluşların yeniden kurulması için yapılacak bir girişimi önlemeye hazır bulunmalıdır.

DGM'ler 12 Mart'ın son hükümeti zamanında kurulmuştur. Bugün, faaliyette bulunan DGM yargıçları bir dereceye kadar bağımsız adliye yargıçlarını da bünyesinde toplayabilmiştir. Diyarbakır, İzmir ve Adana DGM'lerinde kuruluş yasasının Anayasa'ya aykırılığı iddialarının ciddi bulunması ilk kuruluşun açıkladığımız özelliğinden ileri gelmektedir. Fakat bugün bu mahkemeler yeniden kurulduğu takdirde, yargıçları MC hükümetince seçilecektir. Bu bakımdan, bu kuruluşların yaratacağı dehşet şimdiden duyulabilmektedir. MC iktidarının kuracağı DGM'ler toplulumumuzda faşist rejimin en kuvvetli silahları haline gelebilecek ve 1977 seçimleri ortamında demokratik güçlerin ezilmesinde acımasızca kullanılacaktır. DGM yasasının çıkmasına giderek büyüyen demokratik muhalefet bu nedenle anti-faşist mücadeleyi DGM konusunda odaklaştırmış tır.

DGM'lerin yeniden kuruluşunu önleyecek en büyük gücü işçi sınıfı örgütleri oluşturmaktadır. Bunun yanında bağımsız Türk hukukçularını bünyesinde toplayan Türkiye Barolar Birliği'nin girişimleri ve alacağı kararlar, yasası çıksa bile DGM'lerin oluşmasını önleyebilecektir.

DGM'lere karşı bugüne kadar yürütülen başarılı mücadele hızını dan kaybetmeyecek ve giderek büyüyecektir.

HALKIN SESİ :

Şimdiye kadar özellikle, DGM'de görev alan hakim ve savcıların ne gibi tepkileri oldu?

ORHAN APAYDIN :

Yukarıda da açıkladığımız gibi, kuruluş zamanının siyasal ortamının bir gereği olarak bağımsız adliye hakimlerinin DGM'lerde görev almaları bizzat bu mahkemelerin demokratik direnişlerinin nedeni olmuştur. DGM yasasının iptaline yol açan Anayasaya aykırılık iddiası, Diyarbakır DGM tarafından Anayasa Mahkemesine intikal ettirilmiştir. Adana DGM kuruluş yasasının iptalinden sonra yargılamayı tatil kararı almış tır. İzmir DGM de kuruluşu ve çalışmasını düzenleyen yasayı Anayasaya aykırı bularak uygulamamak ve Anayasa Mahkemesine göndermek yollarını kullanmıştır. Adana ve İzmir DGM bugünden görev sürelerinin bittiği gerekçesiyle duruşmaları tatil etmektedirler. Önümüzdeki günlerde DGM yargıçları duruşmaları görmekten daha da huzursuz olacaklar ve adalet düşüncesine uygun hukuk yöntemlerini uygulamak yollarına gidecekler dir.

HALKIN SESİ :

Anayasaya aykırılığı saptanmış olan bu mahkemelerin verdiği hükümler ne derece geçerlidir? DGM'ler kaldırılsa da birçok yurtsever ve devrimcinin zindanlarda kalması ve bu mahkemelerin gıyaben verilmiş olduğu tutukluluk kararlarının geçerliliğini koruması durumu var. Bu, Anayasamızın özüne ters düşmez mi?

ORHAN APAYDIN :

Anayasa Mahkemesinin iptal kararları geriye yürümemektedir. Bu nedenle, DGM'ler ortadan kalksa da hükümlülük kararlarının infazına maalesef devam edilecektir. Kuruluş yasası Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilen bir mahkemenin verdiği hükümlülük kararlarının biçimsel geçerliliği bulunsa da, kamu vicdanını ve halkın adalet duyguların rahatsız edeceği muhakkaktır. Bu sorunu çözmenin tek yolu olarak bu mahkemelerin verdiği kararlarla mahkum olanların affı düşünülebilir Bu ise, bir yasa meselesidir. 1977 seçimlerine kadar böyle bir yasanın parlamentodan çıkma olanağı yoktur.

HALKIN SESİ :

Demokratik kuruluşlar ve halkın çeşitli kesimleri, DGM'lere ve MC ye karşı çeşitli mücadele yolları önerdiler. Anayasayı ihlal ettiği Danıştay gibi yüksek bir mahkeme başkanı tarafından ifade edilen MC iktidarının düşürülmesi için sizce en uygun yöntem nedir?

ORHAN APAYDIN :

Anayasanın başlangıç bölümü Anayasa metninin içindedir. Başlangıçta Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarla meşruluk sınırlarının aşılması durumunda ulusun direnme hakkı belirtilmektedir. Ve bu hakla donatılmış olan vatandaşlara Anayasanın bekçiliği görevi verilmiştir. Bu görev nasıl yerine getirilecek ve direnme hakkı nasıl kullanılacaktır? Anayasa bunun yollarını da belirtmiştir. Direnme hakkı ve bekçilik görevi düşünce özgürlüğünün kullanılması, toplantı ve yürüyüş hakları, Anayasal grev hakkı gibi temel hakların kullanılması yoluyla yerine getirilir. Özellikle, siyasal amaçlı genel grev yasal sınırlar içinde en güçlü mücadele aracıdır. 1961 Anayasası iktidarların Anayasal sınırlar dışında faaliyette bulunmalarını önleyici tedbirleri getirmiştir. Bu tedbirlerle oluşan mekanizma MC hükümetinin iktidardan düşürülmesinde kullanılabilir ve olumlu sonuçlar da verebilir.

İstanbul Yıldız Askeri Cezaevindeki Faşist Baskılar Son Bulsun!

Yıldız Askeri Cezaevinde asker mahkumlar kalır. Bunlar firardan ya da üste hakaretten tutuklu bulunurlar.

Ziyaret günü dışında, çok uzak bölgelerden gelen yakınlarımızla hiç görüştürülmeyiz ve çoğu zaman bu ziyaretçilerimiz bize haber verilmeden savuşturulur.

Dışardan ailemizce getirilen ya da gönderilen yiyecek, giyecek, sigara vb. gibi hiç bir şey bize verilmez. Bu kesinlikle yasaktır. Giyecek ve yiyecekler güya idarece sağlanır. İdare, "giyinme ihtiyacımız" için siyah elbise verir. Bu elbise mahkumun tanınmasına yararmış. Her gün aynı siyah giysi, diğer uygulamalarla birlikte insanı, moral bakımından etkiliyor. Gardiyan çavuşlar, "Düşüp bayılmadan doktora çıkamazsınız" diyerek hastaları geri çevirirler. Doktora çıkarılanlara da muayene edilmeden, her ne hastalıktan olursa olsun kendisine bir hap verilir.

Dışardan istediğimiz gazete ve kitapları vermiyorlar. İdare yalnızca Tercüman, Hürriyet gibi gazeteler ile aşk ve cinayet romanları, Teksas, Tom Miks gibi mecmuaları getiriyor. İlerici ve yurtsever basını izlememiz yasaklanıyor.

Haftada iki gün mektup toplanır. Bu mektuplar gönderilmeden önce okunur. Kontrol edilmek için alınan bu mektuplar 15 - 20 gün alıkonur. Çoğu zaman da pul paraları gardiyanlarca iç edildiğinden postaya verilmez. Arkadaşların ailelerine yazdığı sevgi cümlelerinden "kafalarını bulduğun" söyleyen kontrol subayları vardır.

Normal temizlik yapma olanaklarımız yoktur. Sular fazla harcandığı gerekçesiyle kasıtlı olarak kesiliyor. Böyle olunca ne yıkanabiliyor ve ne de çamaşır yıkayabiliyoruz.

6 metre eninde ve 10 metre boyundaki küçücük koğuşta 150 kadar mahkum üst üste üçer kişi yatarız. Ter, nefes ve havasızlık bizleri devamlı yorgun ve hasta yapar. Bunlar yetmiyormuş gibi, koğuş gardiyan çavuşlarının keyfi baskısı ile karşılaşırız.

Yapılan keyfi tutum ve baskılar cezaevi müdürü albay Cemal Mollaoğlu'nun bilgisi dışında değildir. Bize uygulanan kanunsuzlukları albaya götürme olanağı bulup da götürdüğümüzde cezalanır ve hakarete uğrarız. Hatta bazı zaman lar albayın nezaretinde falakaya çekiliriz.

Son olarak isteklerimizi 28/7/1976 Perşembe günü aramızdan seçtiğimiz bir sözcü vasıtasıyla albaya ilettik. İsteklerimiz şunlardır:

1. Subay, assubay, er tüm mahkumlar aynı koğuşlarda kalsın
2. Kendi paramızla alınan televizyon ortak seyredebileceğimiz bir koğuşa konsun.
3. Mektuplarımız postaya zamanında verilsin.
4. Gazete ve kitap serbest bırakılsın.
5. Ziyarette insanca görüşme olanağı sağlansın.
6. Hücre, falaka, dayak kaldırılsın.
7. Sağlığımız için gereken ilgi gösterilsin. Zorunlu temizlik olanağı sağlansın. Hamamda sıcak su bulundurulsun.
8. Yiyecek, giyecek, içecek ihtiyaçlarımız yeterince verilsin.
9. Hergün giymeye zorunlu olduğumuz siyah giysiler kaldırılsın. Serbest giyeceklere müsaade edilsin.

Albay, sözcü arkadaşımızın ilettiği isteklerimizi "olmaz böyle şey" diyerek reddetti ve kendisini falakaya yatırttı.Gardiyan çavuşlarına dövdürttü. Buna kendisi de bizzat nezaret etti.

Biz bütün koğuşlardaki mahkumlar, arkadaşımızın feryatları üzerine onu kurtarmak için demir kapılara yüklendik Subay ve er koğuş kapılarını kırdık ve arkadaşımızı ancak böyle kurtarabildik. Arkadaşımızı, dayak sonucu kanlar için de ve baygın olarak bulduk ve koğuşa taşıdık.

Bu sırada albay dışarı kaçtı ve 100'e yakın süngülü muhafızı "vurun bunları" diyerek alarma geçirip, üzerimize sürdü. Bunun üzerine kapıları kapatarak savunmaya geçtik. Sabaha kadar kimseyi içeri almadık. Sabahleyin yüksek komutanlar ve savcı geldi.

Subay tutuklulardan bir kısmı direnişimizin haklılığını gördüklerinden ve onlar üzerinde de yoğun baskı ve zulüm olduğundan mücadelemizi desteklediler. Bu desteklemenin sonucunda siyasi tutuklu Bülent Erkılıç ve bir yüzbaşı ve 4 er olaydan birkaç gün sonra alınarak Harbiye'ye götürüldüler. Orada baskı ve işkence altında tutulmaktadırlar.

Yapılan direnişimiz, bize baskı uygulayan albayın göre vinden alınması, sözde de olsa demokratik bir kısım hakların alınabileceğini gösterdi.

Haklı direnişimiz, olay yerine gelen gazeteciler vasıtasıyla fotoğraf ve yazılarla basına yansımasına rağmen ört bas edildi ve kamuoyuna duyurulmadı.

Yurtsever Bir Asker

ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN MÜCADELESİ KÜÇÜMSE

Bloksuz ülkelerin 5. Zirve Konferansı geçtiği - miz günlerde sona erdi. Bu konferansın kararları üçüncü dünya ülkelerinin başta iki süper devlet ol- mak üzere emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçı- lığa karşı verdikleri mücadelenin yeni bir zaferiy- di. Yine bu konferans, üçüncü dünya ülkelerinin, dünya sahnesindeki yerinin ne kadar önemli olduğu- nu bir kere daha ortaya koydu.

Türkiye, üçüncü dünya ülkelerinin mücadelesi- ni en geriden izleyen bir ülkedir. Emperyalizmin baskı, denetim ve müdahalesine, iktisadi sömürü- süne ve soyguncuIuğuna maruz kalan geri ülkeler, son 25 yıl içersinde gelişen mücadeleleriyle kendi aralarındaki birliği arttırdılar. Bu mücadele em - peryalizme ağır darbeler vurdu. Sömürgecilik ve ırkçılık önemli ölçüde geriledi. Türkiye bu müca - delelerin daima dışında kaldı. Bu eğilim, o da an- cak çok kısıtlı ölçüde, son yıllarda ülkemize yan - sıyabilmiştir. Türkiye de yavaş yavaş kimi konu- larda üçüncü dünya ülkelerinin çoğunluğuyla para- lel bir tutum takınmaya başlamıştır. Birleş.miş Milletler'de siyonizmi ırkçılık sayan karara imza atılması, üçüncü dünya ülkelerinin yeni bir uluslar arası iktisadi düzen kurulması önerilerinin destek lenmesi, son olarak İslam Ülkeleri Konferansı'nın yurdumuzda toplanması, bu gelişmenin örneklerin dendir.

Ülkemizde bu gelişme, bir halk hükümetinin ya da ilerici iktidarların zamanında değil, gerici hü- kümetlerin iktidarda bulunduğu sıralarda olmuştur. Esasında, üçüncü dünyanın bağımsızlık eğilimine katılan ülkelerin çoğunda da gerici iktidarlar var- dır. Bu durum, bağımsızlık eğiliminin dışında kal- mayı gerici iktidarların bile başaramadığını, em- peryalizm ve işbirlikçileri arasında bile kaçınıl - maz çelişmeler belirdiğini göstermektedir. Bura- da ülkemiz için dikkate değer bir nokta vardır. Tür kiye'de kimi ilerici çevreler, üçüncü dünyanın ba- ğımsızlık eğilimine karşı tavırda, gerici iktidar- lardan bile geri bir noktadadırlar. Bunlar, birkaç ay evvel İstanbul'da İslam Ülkeleri Konferansı top landığında, böyle olumlu bir girişimi karalamak için ellerinden geleni yaptılar. Onlara göre bu top lantı "gerici, dinci çevrelerin" ve "karaderililerin fellahların" toplantısıydı. Bunlar Bloksuz ülkele- rin son zirve toplantısını ve bloksuzluk eğilimini ise, "fasa-fiso" olarak adlandırmaktadırlar. 2 mil yarlık üçüncü dünya halkları uyanmış mücadele e- derken, bu mücadele İran Şahı'ndan, Filipin dikta törü Markos'a kadar gerici liderleri dahi olumlu tavırlar almaya zorlarken bu gibileri hâlâ uykula- rından uyanmamışlardır. Bloksuz ülkelerin konfe- ransının sonunda kabul edilen kararlara bakalım: Kararlarda baştan aşağı emperyalistler ve hege - monyacılar hedef alınmaktadır.

Hint Okyanusu ile ilgili kararda, "bölgedeki askeri varlıklarını geliştiren devlerin tırmanmak makta olduğuna" değinilmekte ve "büyük devlet- lerin savaş gemilerinin ve askeri uçaklarının böl- ge ülkelerinin egemenliğine ve toprak bütünlüğüne zarar verdiği, bölgenin barış ve güvenliğini tehli- keye düşürdüğü" açıklanmaktadır.

YUGOSLAVYA DEVLET BAŞKANI TİTO:
"YAPILAN BASKILAR GÖZÖNÜNE ALINIRSA BLOKSUZLAR TOPLANTISININ ÖNEMİ ANLAŞILIR"

Yugoslavya Devlet Başkanı Tito, 21 Ağustos'ta Yugoslav gazetecilerle yaptığı bir konuşmada, "5. Zirve Konferansı'nın bloksuz ülkeler arasındaki birliği daha da güçlendirdiğini ve uluslararası ilişkilerde bu konferansın olumlu etkiler yaratacağını" vurguladı. Tito şunları söyledi:

"Konferans hazırlıkları yapılırken ve konferans toplantıya çağrıldığı sıralarda, bize yapılan eşi görülmemiş baskıları dik kate aldığımız zaman, konferansta sağla - nan muazzam başarılar daha da önemli sa yılır. Bu baskılar, bloksuzluk ülkeleri kor kutmaya, bloksuzların faaliyetlerinin ka- rakterini ve yönünü değiştirmeye yönelik çeşitli tiplerdeki teşebbüslerdir. Bloksuz- luk hareketini baltalamak bu hareketi diğer uluslararası güçlerin siyasetine tabi kıl- mak için, bütün araçlara başvurulmuştur. Fakat, konferans sonunda bloksuz ülkele- rin birliği daha da güçlendirilmiştir."

Ortadoğu'daki durumla ilgili kararda, "ne sa- vaş, ne barış ortamını muhafaza etmeyi amaçla - layan bütün girişimlerin kınandığı" söylenmekte - dir. "Filistin halkının sömürgeciliğe, siyonizme ve ırkçılığa karşı mücadelesine destek verileceği belirtilmektedir.

Güney Afrika'daki durumla ilgili karada, "Gü- ney Afrika halkına eziyet yapan, Namibya (Eski Güney Batı Afrika) topraklarını kanunsuz olarak işgal etmeye devam eden, Rodezya'daki gayrımeş ru rejimi destekleyen, Afrika ülkelerine saldıran Güney Afrika ırkçı rejiminin kınandığı" açıklan - maktadır. "Afrika halklarının, emperyalizme, sö- mürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelesine veri- len desteğin iki katına çıkarılacağı" kararda belir- tilmektedir.

Kararlardaki ilginç maddelerden biri de, blok- suz ülkelerin Birleşmiş Milletler yasasını değiş- tirmek üzere çaba harcamayı kabul etmeleridir. Bloksuz ülkeler, Birleşmiş Milletlerin adil karar larını etkisiz hale getirmek için kullanılan "veto" hakkını ABD ve Rusya'nın bütün engellemelerine rağmen kaldırmak istemektedirler. Bloksuz ülk- lerin Kıbrıs konusundaki kararları ise şöyledir: "Adadaki tüm yabancı askerlerin geri çekilmesi, Rum mültecilerin güvenlik içinde evlerine geri dönmelerinin sağlanması, Rum ve Türk topluluk- ları arasındaki anlamlı ve yapıcı görüşmelerin e- şit koşullar altında devam ettirilmesi".

SRİLANKA BAŞBAKANI BANDRANAYKE:
"Bazı devler Hint Okyanusunda kendi aske- ri kuvvetlerini ve filolarını durmadan tak- viye ediyorlar. Bunun sonucunda Hint Okya nusu bölgesinin güvenliği tehdide uğramak- tadır."

Srilanka Başbakanı Bandranayke:
"(Sovyetler tarafından) önerilen Asya Kol- lektif Güvenlik Sistemi, yeni ve güzel bir şişe içine konulmuş olmasına rağmen böy- le eski bir zehir, bloksuz ülkeler için hiç de cazip değildir."

İşte "fasa-fiso" denilen ülkelerin aldıkları ka rarların bir kısmı bunlardır. Bu kararların bu ka darı bile bir kısım ilerici basında yer almamış, konferans bir iki satırla geçiştirilmiştir. Bu du - rumda belki de şu soru sorulabilir: "Bu kararlar kağıt üzerinde kalmayacak, hayata geçirilecek - midir?". Bu soruya en iyi cevabı, konferansın Denktaş kliğinin temsilcilerine karşı aldığı tavır vermiştir. Dış müdahaleye dayanarak, gayrımeş ru bir devlet kuran Denktaş kliğinin temsilcisi, konferansın yapıldığı Srilanka'dan kovulmuştur. Böylece Türkiye hakim sınıflarının süper devlet- lere hizmet eden müdahale ve istila siyasetleri ağır bir darbe yemiştir.

NEPAL KRALI BRENDRA
"Hiçbir ülkenin kalkınması ve güvenliği güç- lü bir ülkenin himayesine ve şemsiyesine bağlanamaz." (Bloksuzlar Konferansında yaptığı konuşmadan alınmıştır)

MALEZYA BAŞBAKANI:
"Devler hegemonyayı ele geçirmeye heves- leniyorlar. Bu yüzden dünyanın birbirine düşman olan nüfuz alanlarına bölünmesi muhtemeldir."

Konferansın taşıdığı önem ve bloksuz ülkele- rin dünya çapındaki ağırlığı, iki süper devletin takındıkları tavırdan da bellidir. İki süper devlet de bloksuzlar toplantısına karşı tehditler savur - muşlar ve bloksuzları parçalamaya çalışmışlar dır. Özellikle Rus sosyal-emperyalistleri, kon - feranstan sonra gazetelerinde yayınladıkları ma- kalelerde konferans kararlarında geçen "hege - monyacılık", "zengin devletler", "büyük devlet - ler" gibi kendilerini hedef alan ifadelerden, ne kadar gocunduklarını ortaya koymuşlardır. İki süper devlet de bilmektedir ki, Birleşmiş Millet- ler'de, çeşitli uluslararası örgütlerde ve bütün dünya meselelerinde, üçüncü dünyanın birliği ve mücadelesi, kendi hegemonyacı emellerine set çekmektedir. Avrupa ülkelerinin ve Japonya 'nın tutumu da örnek verilebilir. Onlar da, bağımsız- lık bağlantısızlık mücadelesi geliştikçe, üçüncü dünya ülkeleriyle iyi geçinebilmek şeklindeki ça- balarını arttırmaktadırlar. Bütün bunlar, son 20 yıldaki mücadelelerin ürünüdür. Bloksuzlar, 1961 de Belgrat'ta toplandıkları zaman emperyalistler ve pek çok siyasi çevre buna "fasa-fiso" gözüyle

ZAMBİA CUMHURBAŞKANI KAUNDA:
İKİ SÜPER DEVLETİN AFRİKA'DAKİ REKABETİNİ KINADI

Zambia Cumhurbaşkanı Kennet Kaunda, gazetecilere verdiği bir mülakatta Afrika- nın güney kesimini ele geçirmek için reka bete girişen iki süper devlet Sovyetler Bir liği ve Birleşik Amerika'yı kınamıştır. An gola'daki durum üzerinde dururken Cum - hurbaşkanı Kaunda, Sovyetler'in bu ülkede ki askeri varlığını sert bir şekilde protes to etmiştir. Kaunda şöyle demiştir:

"Bir dev nerede gerilerse, muhakkak öbür dev içeri dalıyor. İki filin birbirine girdiği bir çimen bilindiği gibi zarar gö- rür."

Zambia Cumhurbaşkanı, daha sonra Gü ney Afrika, Namibya ve Rodezya'daki ırk- çı beyaz azınlık rejimlerini kınamış, Güney Afrika halklarının kurtuluşa kavuşmasının tek yolunun silahlı mücadele olduğunu açık lamıştır. (Zinhua Ajansı)

NEMEZ!

bakıyorlardı. Bugün, bloksuz ülkelerin birliği gelişip sayıları 100'e yaklaşınca gerçekleri onlar da kabul etmek zorunda kalmıştır. Bu durumda, Türkiye'deki yanlış fikirlerin de değişeceğini, yurdumuzun da dünyadaki genel eğilimin dışında kalamayacağını düşünebiliriz.

İki süper devletin hegemonya mücadelesi altındaki Türkiye için tek olumlu ve geçerli yol üçüncü dünya safında yerini almasıdır. Bugün üçüncü dünyanın mücadelesini küçümseyenlerin, Türkiye üzerindeki sosyal-emperyalist tehlike karşısında da uyuduklarını görüyoruz. Nitekim bunlar "fasa-fiso" diye adlandırdıkları üçüncü dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı tavırlarının onda biri kadar bile bağımsızlıktan yana olamıyorlar. Bloksuzlar, Hint Okyanusundan iki süper devletin filolarının defolmasını istiyorlar. Bizim bu bir kısım ilerici, Boğazlar'dan Rus gemilerinin geçmesine karşı çıkabiliyor mu, Akdeniz'den iki süper devletin filolarının kovulmasını istiyor mu? Onlar at gözlüklerinin dar sınırları içinde sadece MC'yi ve Amerika'yı görmekte, hatta bu güçlere karşı Rusya'ya sırt dayamayı düşünmektedirler. Halkın gücü ise, umurlarında değildir. Onların geçtiğimiz yıllarda da Amerika'ya karşı mücadelenin önüne set çektikleri hatırlanırsa, umutlarının halkta değil, iki süper devlet arasında yapmayı düşündükleri manevralarda olduğu görülür.

Burada şunu tekrar belirtmekte fayda var: Üçüncü dünyanın bağımsızlık mücadelesi, milli kurtuluş savaşlarının bir devamıdır. İkinci Dünya Savaşından sonra pek çok ülke milli kurtuluşunu siyasi bağımsızlığını kazandı. Artık çok az sayıda sömürge kalan dünyamızda, üçüncü dünya ülkelerinin bağımsızlığı devlet egemenliğini, milli kaynakları korumak ve yeni bir uluslararası iktisadi düzen yaratmak için verdikleri mücadele emperyalizme en ağır darbeleri indiriyor. Ve milli kurtuluş mücadelelerinde olduğu gibi, üçüncü dünyanın bağımsızlık mücadelesinde de tayin edici güç ve hareket ettirici motor halkların devrimci mücadelesidir. İşbirlikçi iktidarları dahi bağımsızlıktan, bağlantısızlıktan yana ve süper devletlere karşı bir tavır almaya zorlayan halkların mücadelesidir. Bu mücadele, uyuyanları uykularından Türkiye'de de uyandıracaktır.

ROMANYA BAŞBAKAN YARDIMCISI: "BLOKSUZLARLA DAYANIŞMA HALİNDEYİZ"

Romanya'nın kuruluşunun 32. yıldönümü dolayısıyla 22 Ağustos günü Bükreş'te büyük bir miting düzenlenmiştir. Mitingde bir konuşma yapan Romanya Başbakan yardımcısı George Opre şunları söylemiştir: "Romanya yeni bağımsızlığını kazanmış ülkelerle, gelişme yolundaki ülkelerle ve bloksuz ülkelerle arasındaki dostluk, birlik ve işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesine büyük önem verir. Çeşitli ülkelerin halklarının milli kurtuluşa kavuşmak, yeni ve eski sömürgeciliği ortadan kaldırmak ve bağımsızlığı kazanıp, inisyatifi kendi elinde bulundurmak yolundaki mücadelelerini faal olarak destekler. Romanya, milli bağımsızlık ve egemenlik, hakların eşitliği, birbirinin iç işlerine karışmama ve karşılıklı fayda ilkelerine dış ilişkilerin sağlam temeli gözüyle bakar."

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ: "ABD BİZE SALDIRIRSA, ONU YOK EDERİZ"

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı Amerikan birliklerinin giriştikleri son provokasyondan sonra, emperyalistler tehditlerine devam ediyorlar. Amerikan emperyalistleri ve onların Güney Kore'deki kuklaları vatanlarının bir kısmını uzun mücadeleler sonunda kurtaran Kore halkına karşı düşmanlıklarından hiç vazgeçmemişlerdir. Amerikan emperyalistleri ve kuklaları, Kore halkının vatanını barışçı yoldan ve bağımsız olarak birleştirmesini önlemek için, her gün yeni yeni saldırı ve tertiplere girişmektedirler. ABD, Güney Kore'deki kuklalarını sürekli olarak silahlandırmakta, yeni saldırı üsleri inşa etmekte ve yeni birlikler sevketmektedir. ABD, Kore halkına karşı, son olarak top yekûn müdahale tehdidini savunmuş, uçak gemilerini Kore açıklarına göndermiştir.

Kore Merkezî Haber Ajansı son durumla ilgili olarak şu haberi vermiştir:

"21 Ağustos sabahı saat 07.10'da Amerikan emperyalist saldırganları tarafından gönderilen, kukla birliklere bağlı 300'den fazla tepeden tırnağa silahlı asker, ortak güvenlik bölgesine kanunsuz olarak sızıp, ağaç kesmiş ve bir Kore karakolunu tahrip etmişlerdir. Bu sırada olay yerinden 400 metre kadar uzakta, 400 kişilik bir Amerikan birliği mevzilenmiş daha geride 5 kamyon dolusu asker bekletilmiş, provokasyonlara ve ağaç kesme işine kumanda etmek üzere helikopter kullanılmıştır."

Kore'de çıkan Rodom Şinmun gazetesiyse, 22 Ağustos günkü sayısında bu saldırı hakkında da şunları yazmıştır:

"Provokasyonlar yalnız ikili anlaşmaları kabaca ihlal etmekle kalmamakta, aynı zamanda Kore'nin Kuzeyine açık bir meydan okuma niteliği taşımaktadır. Amerikan emperyalistleri, aptalca provokasyonlarından doğacak ciddi sonuçların bütün sorumluluğunu halkımız ve dünya kamuoyu önünde taşımalıdırlar."

KDHC Hükümeti, Kore'deki durumla ilgili bir bildirisinde şunları belirtmektedir:

"Kore'de uzun bir süredir varlığını hissettiren gerginlik daha önce görülmemiş ölçüde kritik bir safhaya ulaşmıştır ve Kore halkı savaşın her an çıkabileceği kritik bir durumla karşı karşıyadır.

"Bütün gerçekler göstermektedir ki, böylesine uzun savaş hazırlıklarından sonra ABD en sonunda, savaş hazırlıkları döneminden dolaysız savaş provokasyonları dönemine geçmektedir.

"Elbette Kore halkı savaş istememekte-dir. Ama, Kore halkı hiçbir zaman savaştan korkmamıştır. Eğer düşman, Kore halkının ve bütün barış sever dünya halklarının sürekli uyarılarına rağmen, saldırgan bir savaşı en sonunda kışkırtırsa, Kore halkı buna haklı bir savaşla karşılık verecek ve saldırganları sonuna kadar yok edecektir."

Bildiride ayrıca şunlar belirtilmektedir:

"ABD, Kore Demokratik Halk Cumhuriyetine karşı yeni savaş provokasyonlarına ve saldırganlığına derhal son vermelidir ve Güney Kore'ye verdiği nükleer silahlar dahil, bütün kitle tahrip silahlarını ve malzemeleri ni vakit geçirmeden geri çekmelidir."

KİTLE ÖRGÜTLERİNDE TABANDAN SEÇİM İLKESİNİ SAVUNMALIYIZ

Devrimci saflarda kitle örgütlerindeki yönetimin gruplar arası pazarlıklarla kurulması şeklinde yanlış bir anlayış mevcuttur. Dergimizin geçen sayısında çıkan bir haberi buna örnek verebiliriz:

"Kadıköy yakasında liseliler derneğinin kurulması çalışmalarına Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik ve DGD olmak üzere 4 farklı görüşteki liseliler katıldı. Dernek yönetim kurulunun belirlenmesi çalışmalarında Militan Gençlik'in görüşlerini benimseyen arkadaşlar dört kişinin kendi gruplarına, diğer gruplara ise birer kişi verilmesi önerisini getirdiler. Bu öneri diğer üç grup tarafından da reddedildi. Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liseliler ise, güç oranına göre Halkın Sesi ve Militan Gençlik görüşlerini savunan liselilerin yönetimde üçer, diğer görüşleri savunan liselilerin ise, birer kişi tarafından temsil edilmesini savundular. Ayrıca yönetim kurulu böyle belirlenemiyorsa, seçim yapılmasını ve bu şekilde halledilmesini teklif ettiler" (Halkın Sesi, sayı: 71, İstanbul'dan Bir Grup Proleter Devrimci Liseli imzalı yazı)

Bir kitle örgütünün kurulması için yukarda ileri sürülen "güç oranına göre temsil" önerisi veya her grubun yönetimi kendi aralarında paylaşması fikri iki bakımdan hatalıdır.

Birincisi, kitle örgütlerinin kurulmasında ve yönetimin oluşturulmasında devrimci gruplararası pazarlık devrimcileri kitleden koparır. Savunulacak ilke, tabandan seçim ilkesidir." Üç kişi senden, iki kişi benden " anlayışıyla yönetimin meydana getirilmesi tabanın iradesini bastırma tutumunun bir ifadesidir. Tabanın iradesine saygısızlığı ifade etmektedir. Unutmamak gerekir ki, kurulan başka bir şey değil, kitle örgütüdür. Kitle örgütünün en geniş kitleyi kucaklaması, yönetimin en geniş çoğunluğun temsilcilerinden oluşması ile mümkündür. Şüphesiz ki, eninde sonunda örgüt yönetimine bir siyasi görüşü savunanlar gelecektir. Devrimcilerin amacı kitleleri doğru siyasetlerin emrinde mücadeleye seferber etmek olduğuna göre görev, kitle örgütlerinde yönetime gelmektir. Ancak, bu da pazarlıklarla değil, kitleler önünde açık olarak yapılan ideolojik mücadele ile yerine getirilmelidir. Pazarlıklar ilkesi bizi devrimciler arasında birliğin sağlanması adı altında ideolojik mücadelenin ört bas edilmesine götürür. Biz her zaman, tabanın iradesiyle seçimini yapabileceği açık bir ideolojik mücadeleden yanayız. Görüşlerini kitleden gizlemeyi ve pazarlıklar ilkesini savunanlar ancak gericiler ve oportünistler olabilir. Devrimciler, "daima en geniş kitleyi eğitmeye çalışan, kitlelere dayanan ve kitlelere güvenen önderlik yöntemleri uygulamalıdırlar". (Mehmet Durmaz, Dogmatizmi, Subjektivizmi, Aceleciliği ve Dar Kapıcılığı Yıkmak İçin Köklü Bir Düzeltme Hareketine Girişelim, Aydınlık, sayı: 66)

Pazarlıkla kurulan yönetimler, tabandaki kitlenin iradesini yansıtmadığı için, kitlelere önderlik edemezler. Kitlenin menfaatlerini değil, grup çıkarlarını ön plana geçirirler. Kapalı kapılar ardında yönetim oluşturulması dar-kapıcılığın bir ifadesidir.

Geçmişte TİP oportünistleri ve Dev-Genç'in başına çöreklenen maceracı klik, tabanın iradesini çiğnemenin çok sayıda örneğini verdiler. Bugün aynı yöntemleri revizyonistler geniş ölçüde uyguluyor. Bu yöntemler her zaman kitle örgütlerinin zayıflamasına, parçalanmasına ve dağılmasına yol açmıştır. Dev-Genç in 1971 yılı başındaki gerilemiş durumunun bir nedeni de budur.

Tabandan seçim ilkesi zayıf veya kuvvetli olduğumuz durumlara bakılarak değiştirilmemelidir. Çünkü, gerçekten kitleye dayanan, zayıf olsa da kuvvetlenir; kitleye dayanmayan en kuvvetli yönetimler dahi, sonunda çökmeye mahkum olurlar.

İkinci olarak şunu söyleyeceğiz: Pazarlıklar önerisi devrimcilerin bugünkü bölünmüş durumunu meşru ve sürekli olarak gördüğü için de, yanlıştır. Devrimciler arası birlik olacaksa bu, yönetim pazarlıklarıyla değil, ideolojik mücadele sonunda varılacak bir ilke birliği ile mümkündür. Aksi tutum, lafta birlikten yana gözükse bile sonunda hem devrimciler arası ve hem de kitle içindeki birliği parçalar. Aydınlık dergisinde çıkan, arkadaşımız Mehmet Durmaz'ın yazısındaki şu sözler bu konuda da bize ışık tutmalıdır:

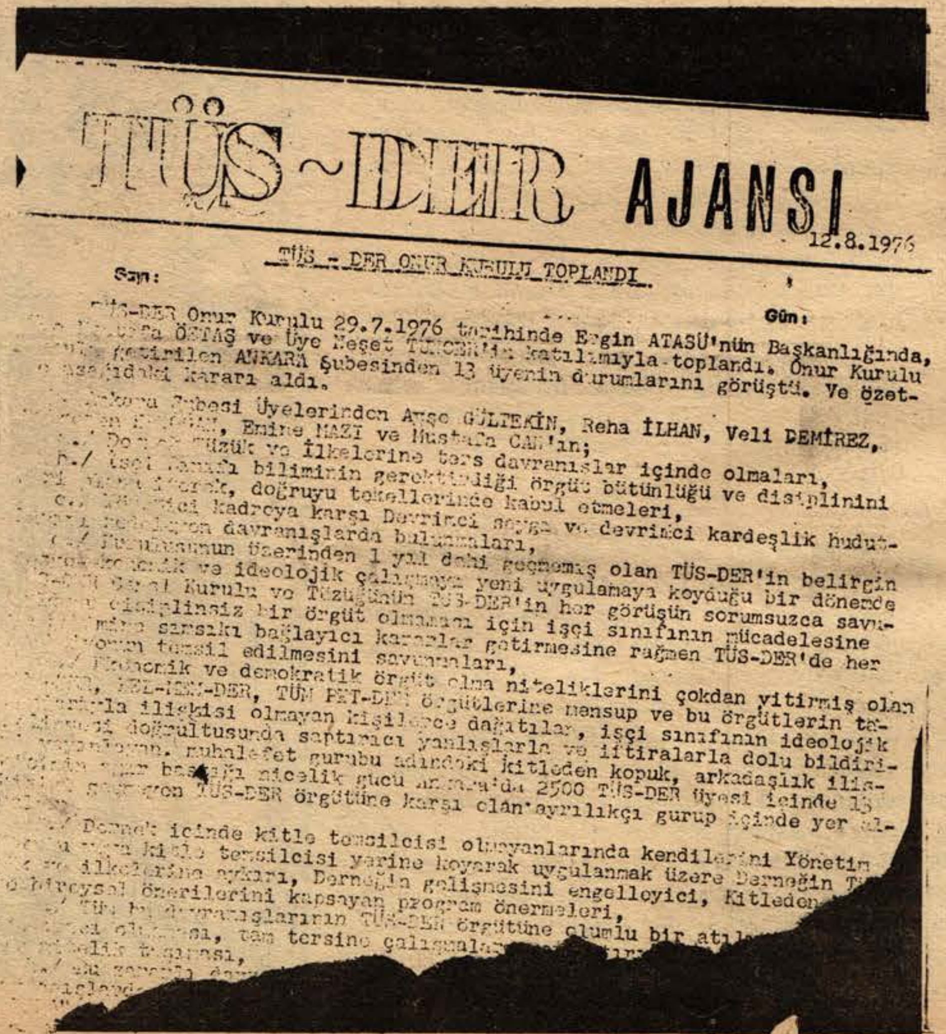
"Revizyonizme ve her türden oportünizme karşı kararlı bir ideolojik mücadele yürütmeliyiz. İdeolojik mücadele imkanı ve fırsatının olduğu, kitlelerin bulunduğu her yerde hareketimizin görüşlerini açıklamalı ve hatalı görüşleri çürütmeliyiz. Daima ve her yerde aktif ideolojik mücadeleden yanayız. Siyasi uzlaşmalar ve ittifaklar, ideolojik mücadelenin ihmaline yol açmamalı, tam tersine ideolojik mücadeleyi güçlendirmemize neden olmalıdır." (Aynı yerde)

TÜS-DER'in Revizyonist Yöneticileri Altı Devrimciyi Dernekten Attı

Yayınladığımız fotokopide görüldüğü gibi TÜS-DER'in (Tüm Sağlık İşçileri Birleşme Dayanışma Derneği) revizyonist yöneticileri 6 devrimci üyeyi dernekten ihraç etmişlerdir. Bu son olay, revizyonistlerin kitle örgütlerinde uyguladıkları bölücü ve hegemonyacı siyasetin sadece bir örneğidir. 6 devrimci TÜS DER'den neden atılmıştır? Revizyonistlerin getirdikleri gerekçeler, bunun sebebini açıklıkla ortaya koyuyor.

İhraç edilen devrimciler, revizyonistlerin "işçi sınıfının bilimi" sözleriyle maskeledikleri, sosyal-emperyalist işbirlikçisi fikirleri kabul etmemişlerdir. 6 devrimci sağlık memurunun, devrimci fikirleri savunması, revizyonistler tarafından "doğruyu tekelinde görmek" şeklinde suçlanıyor. Devrimci sağlık memurlarının, revizyonist kliğin uşağı olmayı reddetmesi ise, "yönetici kadroya saygı duymamak" olarak gösterilmeye çalışılıyor. Revizyonistlerin istediği, kendileri dışında kimsenin fikrini söylemediği, herkesi köle olarak kullanabildikleri bir tekke yaratmaktır. Fakat, onlar bunu, ne memur, ne öğretmen, ne de işçi örgütünde başaramayacaklardır. Revizyonistler, kitle örgütlerinde hegemonyacılıkta o kadar ileri gitmişlerdir ki, yönetim kurulundan olmayan her hangi bir üyenin "program önerisini" bile suç olarak gösterebilmektedirler. Yine onlar, binlerce üyeye sahip olan ve faşistlerin her türlü baskı ve saldırısına karşı dimdik duran MEM-DER, TÜM PTT-DER, ve BEL MEM-DER i kendi hakimiyetleri altına alamadıkları için, bu örgütleri "demokratik ve ekonomik örgüt" olmamakla suçlamaktadırlar.

Revizyonistlerin TÜS-DER'de uyguladıkları son zorbalık, onların sağlık memurlarının ve tüm emekçilerin çıkarlarına taban tabana zıt amaçlar peşinde koştuklarını ispatlamaktadır. Sosyal-emperyalist işbirlikçiliği olan sosyal-faşizm, Yeni Çarlara ve yurt içinde sadece bir avuç azınlığa dayandığı için, kendisinden olmayan herkese düşman olmaya mecburdur. Bu da onu kaçınılmaz olarak tecrit olmaya ve emekçi kitleler tarafından yok edilmeye götürecektir.

TÜS~DER AJANSI

12.8.1976

Sayı: Gün:

TÜS - DER ONUR KURULU TOPLANDI

TÜS-DER Onur Kurulu 29.7.1976 tarihinde Ergin ATASÜ'nün Başkanlığında, [illegible] ÖSTAŞ ve Üye Neşet [illegible]'in katılımıyla toplandı. Onur Kuruluna getirilen ANKARA Şubesinden 13 üyenin durumlarını görüştü. Ve özetle aşağıdaki kararı aldı.

Ankara Şubesi Üyelerinden Ayşe GÜLTEKİN, Reha İLHAN, Veli DEMİREZ, [illegible], Emine NAZI ve Mustafa CAN'ın;

a./ Dernek tüzük ve ilkelerine ters davranışlar içinde olmaları,

b./ İşçi sınıfı biliminin gerektirdiği örgüt bütünlüğü ve disiplinini [illegible], doğruyu tekellerinde kabul etmeleri,

c./ [illegible] kadroya karşı Devrimci saygı ve devrimci kardeşlik hudutlarını [illegible] davranışlarda bulunmaları,

d./ [illegible] üzerinden 1 yıl dahi geçmemiş olan TÜS-DER'in belirgin [illegible] ve ideolojik çalışmaya yeni uygulamaya koyduğu bir dönemde [illegible] Kurulu ve Tüzüğünün TÜS-DER'in her görüşün sorumsuzca savunulduğu disiplinsiz bir örgüt olmaması için işçi sınıfının mücadelesine [illegible] sımsıkı bağlayıcı kararlar getirmesine rağmen TÜS-DER'de her [illegible] temsil edilmesini savunmaları,

e./ Ekonomik ve demokratik örgüt olma niteliklerini çokdan yitirmiş olan [illegible], BEL-MEM-DER, TÜM PTT-DER örgütlerine mensup ve bu örgütlerin [illegible] ilişkisi olmayan kişilerce dağıtılan, işçi sınıfının ideolojik [illegible] doğrultusunda saptırıcı yanlışlarla ve iftiralarla dolu bildiri- [illegible] muhalefet gurubu adındaki kitleden kopuk, arkadaşlık ilişkileri [illegible] nicelik gücu [illegible] 2500 TÜS-DER üyesi içinde 13 [illegible] TÜS-DER örgütüne karşı olan ayrılıkçı gurup içinde yer almaları,

f./ Dernek içinde kitle temsilcisi olmayanlarında kendilerini Yönetim [illegible] kitle temsilcisi yerine koyarak uygulanmak üzere Derneğin [illegible] ilkelerine aykırı, Derneğin gelişmesini engelleyici, Kitleden [illegible] bireysel önerilerini kapsayan program önermeleri,

g./ Tüm bu davranışlarının TÜS-DER örgütüne olumlu bir atılım [illegible] olmaması, tam tersine çalışmaları [illegible]

_MC İktidarı Eğitim Kurumlarının Başına_Kimleri_Getiriyor!

YAY-KUR SEKRETERİ REHA OĞUZ TÜRKKAN KİMDİR ?

Yay-Kur Genel Sekreteri Reha Oğuz Türkkan'ın Bozkurt dergisinin 1. sayısında yer alan "Bozkurtçuluğun Amentüsü" başlıklı yazısını yayınlıyoruz. Adı geçen derginin kurucusu yine R. Oğuz Türkkan'dır. Türkkan 1940 yıllarından beri Pantürkizmin ideologu olarak tanınmıştır. Nitekim zavallı fikirleri içeren Bozkurt dergisindeki yazısında ırkçı ve Turancı olduğunu açıkça söylemektedir. 1940'larda Türkkan arkadaşı Alpaslan Türkeş'le beraber Nazi Almanyası ile işbirliği halinde gizli örgütler kurmuştur. İnönü ve Başbakan Saraçoğlu'nun müsamaha ve teşvikiyle gelişen Turancı faşistler, Almanya'nın yenilgiye doğru gitmesiyle hükümetin müdahalesine maruz kalmışlardır. Bu arada Reha Oğuz Türkkan da, arkadaşı Alpaslan Türkeş'le beraber cezaevine gönderilmiştir. Daha sonra Amerika'ya giden Türkkan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından çıkmış, askerlik görevini yapmamak için 30 yıl Türkiye'ye gelmemiştir. Irkçı faaliyetini Amerika'da sürdüren Türkkan, geçen yıl Türkiye'ye dönmüş, ancak TC. vatandaşlığına geçme isteği henüz kabul edilmemiştir. Türkkan, 35 yıllık ırkçı ve faşist faaliyetlerinden dolayı Türkeş ve Demirel tarafından mükafatlandırılarak Yay-Kur un başına geçirilmiştir.

Türkkan, işe başlar başlamaz, Yay-Kur öğretim üyeliği kadrolarını ırkçı-faşistlerle doldurmuştur. Yay-Kur, faşist ideolojinin yayılması için bir araç olarak kullanılmaktadır. Yay-Kur öğrencileri, eğitim yerine ırkçı ideolojinin propagandasının yapılmasını defalarca protesto etmişlerdir. Demokratik kamuoyunda R. Oğuz Türkkan'ın görevinden alınması için tepkiler de gelişiyor.

Yıl: 3 — Cilt: 2 — Sayı: 1
Perşembe
5 Mart 1942

BOZKURT

HAFTALIK
Türkçü Dergi

İDARE EVİ:
İstanbul, Ankara cad. No. 60/1.
Mektup adresi:
Posta kutusu No. 330 İstanbul
Dikkat: Bize gönderilen eserler neşredilsin edilmesin sahiplerine geri verilmez.

Müessisi: R. Oğuz TÜRKKAN
Sahibi: A. Nurullah BARIMAN
Neşriyat Müdürü: M. Sami KARAYEL

6 BOZKURT

Bozkurtçunun Amentüsü

R. Oğuz TÜRKKAN

— Biz kimiz?
— Bozkurtçularız!
— İdeolojimiz nedir?
— Bozkurt Türkçülüğü.
— Bozkurtçular neye inanır?
— Türk ırkının ve Türk milletinin, her ırktan ve her milletten üstün olduğuna!
— Bu üstünlüğün kaynağı nedir bizce?
— Türk kanıdır!
— Türk doğuştan mı üstündür?
— Türk, doğuştan üstün ve kabiliyetlidir. Türk; zekâsını, yiğitliğini, askerî dehâsını ve her hususta büyük kabiliyet ve istidadını kanından alır.
— Bu üstünlük kaybolabilir mi?
— Kötü idare ve kötü bir muhitin tesiriyle azalırsa da, bu muvakkattir. Türk, kendi gelişmesini temin edecek iyi bir idare ve iyi bir muhit yaratır yaratmaz bu üstünlüğü yeniden parlar.
— Bu üstünlük ne vakit büsbütün kaybolur?
— Eğer Türkün kanı, yabancı kanlarla bulanırsa. Bu takdirde, melez ve karışık kanlı olarak doğacak nesiller, Türkün maddî manevî hususiyetlerini taşımazlar ve öz bir Türk gibi üstün soydan olamazlar.
— Bozkurtçular niçin ırkçıdır? Bozkurtçular, niçin temiz kan ve öz Türklük şartı arıyorlar?
— Çünkü, Türk kanını taşımıyan insanlarla Türkler evlenirlerse, doğan çocuklar, Türk hususiyet ve üstünlüğünü taşımayan, bize ve atalarına benzemeyen melezler olacakları gibi, bu kan karışmaları arttıkça, Türk milletinin kan terkibi de değişecek, atalarımızın mâruf ve sevgili hususiyetleri yarınki Türk milletinde bulunmıyacaktır. Bu maddî - manevî hususiyetler ve bu Türk üstünlüğü terbiye ve kültürle verilmediğine ve ancak kanla intikal ettiğine göre, Türk milleti ebediyen piçleşmiş ve mahvolmuş olacaktır. Bozkurtçular, bunun için Tur ırkından, Türk soyundan olmıyanlarla evlenmelere muhaliftirler.
— Başka?
— Bozkurtçuların ırkçı olmalarının diğer biyolojik sebebi de şudur: iki ayrı ırktan ana - babadan doğan çocukların % 75 inin anormal, sağır, dilsiz, sakat, vereme müstait, fahişe, mef'ul, alkolik, eroinman, kleptoman, sara'lı ve deli doğduklarını veya olduklarını ilim katî surette tesbit ettiğine göre, Türk milletinin böyle anormallerle bürünüp çürümesini istemiyoruz.
— Başka?
— Bozkurtçuların ırkçı olmalarının diğer bir sebebi de içtimaîdir: Bozkurtçular biliyorlar ki, Türke ancak Türkten fayda gelir. Türk olmıyanlar ve her çeşit dönmeler, ne kadar Türk terbiyesile büyürlerse büyüsünler, hiç bir zaman bir öz Türke benzemiyecekleri gibi, bir öz Türk gibi de bu millete hizmet edemiyeceklerdir. Bilâkis, tarihimiz baştan aşağı bu unsurların hiyanetiyle doludur. Türk Devletinin idare ve fikir hayatını ellerine geçiren bu yabancı unsurlar, alenen Türklükleriyle övünürlerken (o da şüpheli!) ve kuvvetli zamanımızda bizden fazla vatanperver görünürlerken, gizlice ayrılık sınırlarını gütmekte ve Türk milletine zarar verebilecek her şeyi yapmaktadırlar; rüşvet, suiistimal, hep bunların eseridir. Türk milleti zayıflayınca, ilk hiyanet edenler de bunlardır.
İşte bunun için Bozkurtçular öz Türk istiyorlar.
— «Türk» derken, 9 göbeği Türk olanları mı kastediyorsun?
— Gönül öyle isterdi. Fakat realiteleri gören Bozkurtçular, atalarının dörtte üçü Türk olan veya 4 göbektenberi kanca Türkleşmiş olanları da Türk saymaktadırlar.
— Bozkurtçular pantürkist midir?
— Evet! Türk Devletini 65 milyonluk bir millet olarak görmek, Bozkurt Türkçülüğünün mukaddes ülküsüdür.
— Bu hangi hakka dayanacak?
— Bozkurtçular, bu davada çoktandır haykırmışlardı: «Hak verilmez, alınır!»
— Savaş mı?
— Evet! Gerektiği anda, savaş! Savaş, büyük ve kutlu tabiat kanunudur. Biz, savaşçıların torunuyuz. Bozkurtçular, savaşı, askerliği ve kahramanlığı en yüksek hürmet mevkiine çıkartılması gerektiğine inanmışlardır.
— Ya ahlâk meselesi?
— Bozkurtçular, aile bahsinde koyu mutaassıptırlar. Yepyeni ve sapsağlam bir namus, bir iş, vazife, vatan ve aile ahlâkı, tertemiz bir Türk ahlâkı kurulmalıdır ve kurulacaktır. Dürüstlük ve ahlâk temizliği olmadan bir millet yaşayamaz. Bozkurtçular, ruhlarında yaşattıkları bu ideal Türk ahlâkını en sağlam temeller üstüne kurmak ve ahlâksızlığı tepelemek için kan ve kılıcın şart olduğuna ve yepyeni bir ahlâk felsefe ve terbiyesinin lüzumuna inanmışlardır.
— Bozkurtçuların dâvası nedir?
— Bozkurtçular, Türklüğü, ilgilendiren her dâvayı prensip edinmişlerdir. Ahlâkî, içtimaî, hukukî, iktısadî, ilmî, edebî, felsefî, dinî, terbiyevî ve biyolojik cemiyet dâvalarına, Bozkurtçuların, Bozkurta has görüşleri vardır. Köy dâvası, gençlik dâvası, imar dâvası, medeniyet ve fen sahasında terakki dâvaları hep bu Bozkurt görüşüyle incelenmektedir. Bunların heyeti umumiyesine, «Bozkurt Türkçülüğü» diyoruz.
— Bozkurtçular nedir? Bir fırka mı? Grup mu? Hizip mi? Cemiyet mi?
— Bozkurtçular, Bozkurt Türkçülüğüne inanan, bu görüşü benimseyen, bu ülküde samimî olan, şahsî menfaat gütmeyen ve bu kutlu yolun başarılması yolunda çalışmayı ve çarpışmayı göze alan her öz Türkün mânevi birliğidir.

Oğuz TÜRKKAN

1- Bu kartın sahibi Türkiye'nin her yerinde yüksek okul öğrencilerine sağlanan kolaylıklardan yararlanabilir.
2- Bu kart Isparta Eğitim Enstitüsü öğrenci Derneği tarafından hazırlanıp verilmiştir.

Kan Grubu :

№ [redacted]

...ASI UNUTULMAMALIDIR Kİ TÜRK ÂLEMİNİN EN BÜYÜK DÜŞMANI KOMİNİSTLİKTİR. HER GÖRÜLDÜĞÜ YERDE EZİLMELİ!...

K. Atatürk

Isparta Eğitim Enstitüsü'nde Ülkü Ocaklarına gelir sağlamak için 10 TL karşılığında zorla satılan sahte Kimlik kartları

12 Mart Sorumlularından Muzaffer Kucur Generalliğe Terfi Ettirildi

Bu yıl generalliğe yükseltilen tek Hakim Albay Muzaffer Kucur'dur. Kucur, 12 Mart'tan sonra Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın askeri müşavirliği görevini yaptı. Hapishanelerdeki ve mahkemelerdeki baskı ve zulmü ört bas etmek için sözde hukuki kılıflar hazırladı. Kucur, MİT mahzenlerinde yapılan işkencelere hazır bulunmuştur. Ankara'da yapılan bütün işkence uygulamalarından haberdar ve sorumludur. Mamak 1 no. lu Cezaevi'nde Mümtaz Soysal'ın dövülmesi olayını örtbas eden Muzaffer Kucur'dur.

Sancar'ın yakın adamlarından Muzaffer Kucur, özel olarak generalliğe terfi ettirilen ikinci 12 Mart sorumlusudur. Bilindiği gibi geçen sene de eski Sıkıyönetim Cezaevi Müdürü Piyade Albay Ali Pilgir, generalliğe terfi ettirilmişti. Ali Pilgir kurmay olmadığı halde generalliğe terfi ettirilen tek Piyade Albay'dı.

Isparta Mektupla Öğretim Öğrencileri Üzerindeki Komando Baskısı

İsparta Eğitim Enstitüsü Mektupla Öğretim öğrencileri, dergimize bir mektup yollayarak faşist komandoların baskılarını anlatıyorlar. Öğrenciler, ayrıca kendilerine faşistler tarafından zorla verilen kimlik kartlarından bir kısmını dergimize yollamışlardır. Bu kartların arkasında faşistlerin Atatürk'e ait olduğunu iddia ettikleri, "Türk aleminin en büyük düşmanı Komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir" sözleri yer almaktadır. İsparta Mektupla Öğretim öğrencilerinin mektubu şöyledir:

"Bizler İsparta Eğitim Enstitüsü Mektupla Öğretim öğrencileriyiz. Bütün yurdumuzda olduğu gibi İsparta Eğitim Enstitüsü'nde de faşist baskılar yoğun bir şekilde sürüyor. Okulla ilgisi olmayan bir avuç MHP ve Ülkü Ocaklarına bağlı faşist, okul idaresinin ve bazı öğretmenlerin desteğiyle okulu işgal altında tutuyorlar. Bu kişiler birçok devrimci ve yurtsever arkadaşımıza baskı yaparak, tehdit ederek arkadaşlarımızı okulu terketmeye zorladılar. Ülkü Ocaklarına gelir sağlamak için 10 TL. karşılığında zorla sahte kimlik kartı satıyorlar. Kimlik almayanlar tehdit ediliyorlar. Kimliklerin sahte olması nedeniyle müdür dahi kimliklere imza atmıyor. (Sahte kimlikler ilişikte dir).

"İsparta'da düzenledikleri "Ülkücü Ozanlar" gecesi için zorla bilet sattılar. Bilet almayan arkadaları ise, "Bileti al, parayı sonra senden alırız" diyerek tehdit ediyorlar.

"Derslerde öğretmenler tarafından sürekli olarak ırkçı, gerici, şovenist propaganda yapılıyor. Öğretmenlerden bazıları sınıfta açık açık "Ülkücü olmayanın sınıf geçemiyeceğini" söylüyorlar.

"Okulda öğrenci olmayan kişiler derslere sokularak arkadaşlarımı baskı altında tutulmak isteniyor. Okul idaresi olaylara seyirci kalıyor ve onlara açık destek sağlıyor. Bu söylediklerimiz okuldaki baskıların birkaçıdır. Bu faşist baskıları kamuoyuna bildirmeyi devrimci bir görev bildik.

1. Okulda can güvenliği sağlansın,
2. Derslerde gerici, faşist, şovenist ve ırkçı propaganda son,
3. Okulla ilişkisi olmayanlar, okula alınmasın,
4. Okulda öğrencilere uygulanan faşist baskılara son.

Öğrenciler Adına
İbrahim Efe

SOSYALİZM EMEKÇİLERİN HAYATINA NE GETİRİYOR?

ÇİN'DE

Çin halkı uzun yıllar boyunca çetin bir şekilde mücadele ederek omuzundaki dağ gibi yükleri, yani emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat kapitalizmi altetti ve sosyalist yeni Çin'i kurdu. Çin'in emekçi kadınları uzun mücadele yılları içinde kendi kurtuluşlarının bütün halkın kurtuluşuna bağlı olduğunu kavradılar ve devrimci mücadeleye canla başla katıldılar. Bu mücadele sonunda Çin halkı bağımsızlığına kavuştu, yepyeni bir ülke inşa etmeye koyuldu ve ülkesinin çehresini baştan başa değiştirdi. Ama en büyük değişiklik Çin kadınlarının hayatında meydana geldi. Devrimden önce bir köleden farkı olmayan, ağır baskılar altında ezilen Çin'in emekçi kadınları devrimden sonra iktisadi ve siyasi özgürlüklerine kavuşarak, erkeklerlebirlikte ülkenin efendisi haline geldiler.

Kadınlar kurtuluş uğruna verilen zorlu silâhlı mücadele yılları boyunca kendilerine düşen görevleri yerine getirdiler. Bazıları doğrudan doğruya savaşa katıldı, bazıları orduda sağlık hizmetleri ve habercilik görevleri yaptılar. Cephe gerisindeki kadınlar ise, cepheyi desteklemek amacıyla erkeklerle omuz omuza üretim faaliyetini yürüttüler, nöbet tuttular, cephedekiler için elbise diktiler, ayakkabı yaptılar ve oğullarını ve kocalarını cepheye gönderdiler. Birçok kadın, devrim davası uğruna hayatını feda etti.

Kurtuluştan sonra gerçekleştirilen toprak reformu kadınla erkek arasındaki iktisadi eşitliğin sağlanması yolunda atılan ilk adım oldu. Yaş ya da cinsiyet farkı gözetilmeden herkese eşit miktarda toprak dağıtıldı. Böyleceyüz milyonlarca topraksız ya da az topraklı köylü feodal toprak ağası boyunduruğundan kurtuldu. Ve tarihte ilk kez Çin köylerinde, arazi tapularında kadınların da ismi yer almaya başladı. Kurtuluşa kadar Çin'de kadınların kendi isimleri bile yoktu.

1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti kurulduğu zaman Mao Zedung, Çin kadınlarına şu çağrıda bulunmuştu: "Birleşin, üretime ve siyasi faaliyetlere katılın ve kadınların iktisadi ve siyasi durumlarını iyileştirin." Mao Zedung'un bu çağrısına şevkle cevap veren Çin'in emekçi kadınları gittikçe daha büyük kitleler halinde üretime katıldılar. Bu, kadınların toplumsal durumunun önemli ölçüde düzelmesine yol açtı...

1950 yılında Evlilik Yasasının çıkarılması kadınları yüzyıllar süren feodal sistemin köleliğinden kurtardı. Böylece eskiden birer mal gibi alınıp satılan kadınların, eşlerini serbestçe seçebilmeleri, tek eşli evlilik, kadın ve erkeğin eşit haklara sahip olmaları ve kadın ve çocukların haklarının korunması yasallaştırılmış oldu.

Eski toplumda kadınların hayatının nasıl olduğunu Çin'deki azınlık milliyetlerinden Pasang adlı bir kadın şöyle anlatıyor:

"Tibet'in Konka ilinde yaşayan bir köle ailenin çocuğu olarak doğdum. Ataların kuşaklar boyunca gerici Tibet mahalli hükümetlerinin, soyluların ve dini otoritelerin emrinde köleydi. Ağzımız vardı, ama konuşma hakkımız yoktu. Bacaklarımız vardı ama hareket etme özgürlüğümüz yoktu. Anam ve küçük kardeşim açlıktan öldüğü zaman 'ölüm vergisini' ödeyemediğimiz için toprak ağası ablamı alıp götürdü ve benim de kölesi olmamı istedi. Böylece ağanın konağına götürüldüğüm de dokuz yaşındaydım.

Her gün dayak yiyor, küfür işitiyordum. Vücudum yara, bere içindeydi, öyle ki geceleri yattığımda acıdan uyuyamazdım. Ağanın karısının ve kızının her türlü buyruğunu yerine getirmek zorundaydım. Getirdiğim çay çok sıcak olursa yüzüme fırlatırlardı,soğuk olursa kırbaçlarlardı. Nihayet beni bayıltıncaya kadar dövdükleri bir gün kaçmaya karar verdim... Halk Kurtuluş Ordusunun adını duy muştum, kaçtıktan uzun bir süre sonra onu buldum ve Halk Kurtuluş Ordusuna katıldım.

Böylece hayatımda yepyeni bir dönem başladı. Gün ışığını görmeye ve insan gibi yaşamaya başladım. Önce bir işçi oldum, sonra beni bir tıp okuluna gönderdiler. Daha sonra Tibet kadro okuluna gittim. 1959 yılında ise Çin Komünist Partisine kabul edilme onuruna ulaştım." Bugün Pasang, Tibet Özerk Bölgesi Devrimci Komitesi Başkan Yardımcısı ve ÇKP Tibet Özerk Bölgesi Sekreteridir.

1958 yılında girişilen büyük İleri Atılım sırasında kadınların kurtuluşu yeni bir tarihi aşamaya girdi. Bu dönemde Çin'in sanayi ve tarım üretimi büyük boyutlara ulaştı ve milyonlarca ev kadını evlerinden çıkarak sosyalist inşaha reketine katıldılar. Halk komünlerinin kurulması kadınlara yeni ve geniş çalışma alanları açtı. Kadınlar aynı zamanda ülkenin siyasi hayatına da etkin bir biçimde katılmaya ve her türlü yöneticilik gö revlerinde yer almaya başladılar. Kadınların böylece iktisadi ve siyasi kurtuluşa kavuşmaları onların aile içindeki durumlarında da büyük değişikliklere yol açtı. Kadınların ev işleri yükünü hafifletmek amacıyla fabrikalarda ya da komünlerde ortak yemekhaneler, kreşler ve çocuk yuvaları kuruldu. Birçok mahallede çalışan kadınların çamaşır, dikiş, sökük ve benzeri ev işlerini yapmak üzere çeşitli örgütlenmelere girişildi... Bugün Çin'de, ev işlerini kadın ve erkeğin ortaklaşa yaptığı ve birbirine yardımcı olarak, saygıgösterdikleri yepyeni bir aile düzeni yerleşmektedir.

Çin'de kadınlar bugün erkeklerle omuz omuza çalışıyorlar,öğreniyorlar, siyasi ve kültürel çalışmalara etkin bir biçimde katılıyorlar. Geçmişte olduğu gibi evlerinin dört duvarı arasına sıkışıp kalmaktansa ülke ve dünya sorunlarıyla yakından ilgileniyorlar. Mao Zedun'un "Zaman değişmiştir, artık kadınlarla erkekler eşittir. Erkek yoldaşların yaptığı herşeyi kadın yoldaşlar da yapabilir" şeklindeki sözünü şevk ve cesaretle uygulayan Çin kadınları bugün geçmişte hayalini bile kuramadıkları şeyleri gerçekleştiriyorlar. Makinistlikten kaptanlığa, kadar her türlü meslekte çalışıyor, aynı zamanda devlet yönetimine de doğrudan katılıyorlar. "8 Mart" balıkçı gemilerinin doğuşunu anlatan şu öykü Çin'in emekçi kadınlarının devrimci cesaret ruhunu çok iyi ortaya koyuyor ve toplum içindeki eşit durumlarını kendi elleriyle yarattıklarını gösteriyor:

"Balıkçılık eskiden beri erkeklerin yaptığı bir iştir. Ama Çangzu adasında yaşayan bir ba-

KADINLAR

TAÇAY'IN DEMİR KIZLARI

Taçay Üretim Tugayı Çin'in Şansi Eyaletindedir. 1963 yılında Taçay'ın bulunduğu bölge bir sel felâketine uğradı. Evlerin büyük çoğunluğunu sel aldı götürdü, hattâ bazı barajlar bile yıkıldı. Ama Taçay'ın yoksul köylüleri bu felâkete boyun eğmediler, tam tersine kendi güçlerine güvenerek yeni bir Taçay kurmaya giriştiler.

Onları muazzam bir görev bekliyordu: Yıkılan evleri yeniden yapmak, mahsulü kurtarmak ve yıkılan barajları yeniden inşa etmek. İşte bu görevleri yerine getirmek üzere 23 genç kız örnek bir ekip kurdular. Yaşları 14 ile 18 arasında olan bu kızlar, işe yüzlerce hektarlık çamurlu arazideki mahsulü kurtarmaya girişmekle başladılar. Ağustos'un kızgın sıcağında durup dinlenmeden çalıştılar ama hiçbirinin de aklına yorgunluktan yakınmak gelmedi.

Sonbaharda mahsul kaldırıldı ama tepelerdeki setleri onarma işi kışa kaldı. Genç kızlar burada da karlar içinde erkeklerle omuz omuza çalışmakta direndiler. Taçay Parti Kolu böylesine zor bir işi sürdürmelerinin gereksiz olduğunu belirttiğinde Taçay'lı kızlar işi bırakmayı reddettiler. Bunun üzerine Komün üyeleri onlara "demir kızlar" adını taktı. Taçay'lı demir kızların ünü bütün ülkeye yayıldı ve onların örneğini izleyen diğer bölgelerdeki kadınlar da aynı adı taşıyan gruplar kurmaya başladılar. Bugün Çin'in hemen her bölgesinde devrim davası uğrunda en zor görevleri canla başla yerine getiren "demir kızlar" vardır.

lıkçının 18 yaşındaki kızı Ven Şu-çen, eski gelenekleri yıkıp, erkekler gibi denize açılarak balıkçılık yapmaya karar verdi. Kendisi gibi düşünen diğer kız arkadaşlarıyla birlikte bu isteklerini, Çangzu Komünü parti komitesine, bildirdiler. Bu dileği, yeni Çin kadınının cesaret ve şevkini ortaya koyan bir örnek olarak değerlendiren Parti Komitesi, onlara olanak sağladı. Ama kadınların balıkçılığa başlayacağı haberi etrafa yayılınca, olaylar da başladı. Kimisi,' kadınların açık denizlerde balıkçılık yaptığı nerede duyulmuş, olmaz böyle şey' dedi, kimisi,'kadınlar güçlerini göstermek için denize açılmak istiyorlarmış, öyle mi? Bu, bir bebeğin koca bir fasulye tanesini yutmak istemesine, benziyor' dedi.

"Van Şu-çen bütün bunlara'bizimle alay etmeyin' diye cevap verdi. Partinin ve Başkan Mao'nun önderliği altında hiç bir şeyden korkmayız ve erkeklerin yaptığı her işi de yapabiliriz. Başkan Mao, 'zaman değişmiştir, artık kadınlarla erkekler eşittir. Erkek yoldaşların yaptığı her şeyi kadın yoldaşlar da yapabilir' demedi mi? Biz kadınlar sakat mıyız ki, balıkçılık yapamayalım?

"Ama devrimci mücadele o kadar dümdüz değildi. Dört kızın denize açıldığının ertesi günü bindikleri gemi fırtınaya yakalandı... Az sonra kızları deniz tutmaya başladı ve gidip yatmak zorunda kaldılar. Ven Şu-çen ranzasında, denize açılmadan önce verdiği kararı hatırladı: 'Rüzgâra ve dalgalara karşı koy, adalı kadınlar için yeni bir yol aç'. Bunun üzerine ranzasından kalkarak diğer arkadaşlarına da cesaret verdi... Kızlar yeniden güverteye çıktılar, ağların çekilmesine yardım etmeye koyuldular. Mideleri de eskisi kadar bulanmamaya başladı ve kısa zamanda gemideki hayatlarına alıştılar. Ven şu-çen'in örneğini izleyen başka bir grup kadın da balıkçılığa başladı. Bunun üzerine Çangzu Komünü iki tane yeni balıkçı motoru aldı. Ven Şu-çen 'in kaptan seçildiği bu balıkçı filosuna dünya emekçi kadınlar gününün tarihi olan "8 Mart" adı verildi... Bugün '8 Mart balıkçı filosu' zorluklara fedakârca göğüs gererek, sosyalist inşa davasına katkıda bulunuyor."

Çin'deki kadınlar toplumsal durumlarındaki bu muazzam değişiklikleri neye borçludurlar?

Onlar erkeklerle omuz omuza Çin halkının kurtuluşu için mücadele ettiler ve bu uğurda hiç bir fedakârlıktan kaçınmadılar. Mao Zedung şöyle diyor: "Emekçi kadınların kurtuluşu, onların sınıfının bir bütün olarak kurtuluşundan ayrılamaz. Emekçi kadınlar ancak kendi sınıfları zafer kazandığı zaman gerçek kurtuluşa kavuşabilirler." İşte uzun mücadeleler içinde bu sözü kavrayan Çinli kadınlar Çin devrimine faal bir şekilde katıldılar ve proleterya devriminin zaferi ve kendi kurtuluşları uğrunda savaştılar. Kurtuluştan sonra kendi elleriyle kazandıkları, hakları kullanarak toplumsal durumlarını daha da ilerlettiler. Çin kadınları bugün de ideolojik mücadeleye faal olarak katılarak revizyonizme karşı mücadele ediyor ve bu diktatörlüğün sağlamlaştırılmasına katkıda bulunuyorlar...

İstanbul Kartal' daki Devrimciler Anlatıyor;

REVİZYONİZMLE UZLAŞMA ve MACERACI FİKİRLERE BOYUN EĞME ŞEKLİNDEKİ HATALARIMIZI YENMELİYİZ

Bir süreden beri Kartal ve çevresindeki devrimciler arasında hatalı eğilimler gelişmektedir. Faşizme karşı mücadelede kitleden kopuk eylemler yapılmaktadır.

Hatalı eylemler, bundan bir süre önce Kartal'daki çeşitli görüşler den devrimcilerin Pendik'e giderek gösteri yapmalarıyla başladı. Pendik'te devrimciler dağınıktır. Faşistler ise, toplu ve oldukça kuvvetlidirler. Pendik Turizm Derneği, revizyonist etkiler altındaki bir grubun yönetimindedir. Bu durum, Pendik'teki devrimcilerin güçsüz kalmasına neden olmuştur. Bir Pazar günü bu dernekteki birkaç devrimci gelerek faşistlere karşı mücadelede yardım istemişlerdir. Bunun üzerine, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik, DGD, ve TEP görüşlerini benimseyen arkadaşlar, Pendik'e giderek sahilde gezinmeyi, yani gövde gösterisi yapmayı teklif ettiler. Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan bizler de bu teklife katıldık. Böylece toplanılıp, Pendik'e gidildi.

Pendik'te örgütsüz ve başıbozuk bir şekilde hareket edildi. Bu eylem, sonuç olarak Pendik'teki devrimcilerin ve halkın mücadelesinin gelişmesine yaramadı. Burada esas mesele, Pendik'deki davranışlarımız da değildi. Esas hatamız, Pendik'teki faşistlere karşı mücadelede sadece Kartal'dan gelen devrimcilerin çabalarını esas almamızdır. Nitekim, Pendik'li birçok devrimci genç kendilerine haber verilmeden yapılan bu eylemi eleştirmişlerdir. Onların bu eleştirileri tamamen haklıdır.

Bizler bugün güç toplama dönemindeyiz. Bu özellikle Pendik'deki durum için geçerlidir. Her yapılan hareket safların kalabalıklaşmasını ve toparlanmayı sağlamalıdır. Halkı daha çok etkilemeyi ve seferber etmeyi esas almalıyız. Kartal'daki bir grup devrimcinin Pendik'e gitmesiyle dağınık durum giderilemeyecektir. Dağınıklığı önlemek için Pendik'teki devrimcilerin birleşmelerini ve kendi bölgelerindeki mücadeleyi geliştirici yöntemleri tesbit etmelerini sağlamak gerekirdi. Gövde gösterisinde bulunmak Pendik'li devrimcilerin ve halkın toparlanmasını getirmediği gibi, o-)msuz tepkilere yol açmıştır. Faşistlere karşı mücadele edecek olan halk, olay yerinde toplanmış, seyirci durumunda kalmış ve devrimcileri ayıplamıştır. Çünkü eylem, halktan kopuktur ve halk, amacını ne olduğunu bilmemektedir.

Bizim gövde gösterisinde bulunmamız, faşistlere de kitleyi aldatmaları için elverişli bir zemin yaratmış, aynı gün akşam faşistler, toplanarak mehter takımlarıyla gösteri yapmışlardır.

Gövde gösterisi olayından sonra Pendik'e tekrar gittik. Bu defa yakında yapmayı düşündüğümüz bir miting için bildiri dağıtıyorduk. Bu amaçla kuvvetli bir grup oluşturduk Pendik'li arkadaşların da katılmasıyla daha da güçlendik. Çok olumlu bir durum meydana geldi. Nitekim, bu canlı hava Pendikli arkadaşların derneklerindeki revizyonistlere karşı mücadeleyi yükseltmelerine yaramıştır.

Bütün olumlu yanlarına rağmen bu eylemde de önemli hatalar ortaya çıkmıştır. Gruptan bazı arkadaşlar güçlendiğimizi görerek bildiri almak istemeyen bazı kimselere bildirileri zorla vermek istemişlerdir. Daha sonra da istasyondan aşağı inilerek marşlar söylenmiş ve gösteri yapılmıştır. Neyse ki, ortada hiç bir neden yokken böyle bir harekete girişilmesinden, daha sonra uyarılarımız sonucu vazgeçilmiştir.

Biz insanlara zorla bildiri verip okutmaya çalışmanın ve kalabalık olduğumuz yerde gösteri yapmaya kalkışmanın yanlış olduğuna inanıyoruz. Bizim Pendik'e gitmekteki amacımız bildiri dağıtmaktı. Şayet faşistler saldıracak olursa, bu en tabii hakkımızı koruyarak onlara gereken cevabı verecektik. Böyle bir durumda haklı olduğumuz için, halk bizi desteklerdi. Fakat insanlara zorla bildiri verip okutmanın haklı tarafı olamaz.

Daha sonraki günlerde, MHP'nin Kartal'da kongre yapacağı haberi alındı. Kongreden sonra faşistler bir gösteri yapmaya kalkışırlarsa buna engel olmaya karar verdik. Biz, meseleyi kitlenin faşistlere karşı olan tepkisini toparlamak şeklinde ele aldık. Bunu sağlamak için fabrika ve semtler den en geniş bir kitleyi toplamayı düşündük. Ayrıca, faşistler herhangi bir gösteri yapmaz ve halkı rahatsız etmezlerse, müdahale etmenin yanlış olacağını tesbit ettik. Önerdiğimiz bu fikirler çerçevesinde diğer görüşteki arkadaşlarla da anlaştık.

Olay günü faşistler durumu farkettiler, ve herhangi bir gösteri yapmadılar. Yapsaydılar, bizim müdahalemiz çok haklı olacaktı. Fakat buna rağmen bazı arkadaşlar, faşistleri zorla tahrik etmeye ve kavga çıkarmaya çalıştılar. Hatta daha sonra, bazıları, "ne olursa olsun kavga çıkarmamız gerektiğini" savundular. Onların bu görüşleri haklı savunma çizgisinden uzaklaşmayı ifade ediyordu. Nitekim, bu görüşlerinin yanlış olduğu, devrimcilerin faşistleri tahrik etme çabaları karşısında halkın aldığı tavır dan da bellidir. Olaylardan sonra, halk "bu ne biçim iş, bir komandolar, bir devrimciler. Bundan sonra sahilde oturamayacağız, her gün kavga, her gün olay" şeklinde konuşuyorlardı. Devrimcilerin hataları hakim sınıfların faşist saldırıları ört bas etmek için uydurdukları "sağ-sol çatışması" aldatmacasına halkın inanmasını sağlamaktadır.

Burada verdiğimiz örnekler hataların sadece bir kısmıdır. Hataları tekrar toparlayacak olursak, birincisi, maceracılık eğilimidir. Hatalı eylemlerle ilgili öneriler Halkın Kurtuluşu dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlardan gelmiştir. Bu arkadaşlar son zamanlarda "71 ruhu" diye adlandırdıkları maceracı fikirlerinde ısrar etmektedirler. TEP görüşünü savunan arkadaşlar ise, yeni yeni bir "Gevera sevgisine" kapılmışlardır. Diğer arkadaşlar onların önerilerine katılmışlardır. Bizler ise yanlış önerilere karşı çıkmakla beraber doğru öneriler getirmedik veya getirdiğimiz önerileri kararlı olarak savunmadık. Hatta bazı arkadaşlar, önce karşı çıktıkları hatalı önerileri pratikte en başta uyguladılar. Burada hatamız ideolojik mücadeleyi ihmal etmemizde, ideolojik uzlaşmacılığa kapılmamızda, kararlı olarak fikirlerimizi savunmayışımızdadır.

Son zamanlarda ortaya çıkan ikinci ve daha önemli bir hata sosyal emperyalizme ve işbirlikçileri ne karşı mücadeleyi göz ardı etmekti. Maden-İş 4. Bölge, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan Mehmet Ertürk- Aydın Meriç kliği nin adamı olan Halit Erdem'in elinde bulunuyor. Bu adam hem sosyal emperyalistlere hizmet ediyor hem de fabrikaların kapanmasında patronlarla anlaşıyor ve işçileri satıyor. Biz revizyonistlere karşı mücadele üzerinde ısrarla durmalı ve bu meseleyle ilgilenmeyen diğer grupları da teşvik etmeliydik. Sosyal-emperyalizm meselesini lafta kavradığımız, fakat fiiliyatta zaaf gösterdiğimiz bir gerçektir. Sosyal-emperyalizm ve revizyonizm konularını her yerde ve özellikle kitle önünde çeşitli görüşten arkadaşlarla tartışmalıyız. İdeolojik çalışmalar yürütmeli, seminerler yapmalıyız.

Bir diğer hata da, bazı kolaycı eylemlere girişmekte çok istekli olunduğu halde, gerçekten kitleyi toparlayacak doğru çalışmalarda gösterilen gevşekliktir. Bu hem diğer gruplarda, hem de bizde görülmektedir. Örneğin, yapılması düşünülen miting için hazırlanan kahve toplantılarının bir türlü gerçekleştirilememesi gevşeklikten olmuştur. Biz bu gevşekliği üzerimizden atmalı, aynı zamanda doğru mücadele biçimlerini ve siyasetleri uygulamalıyız.